

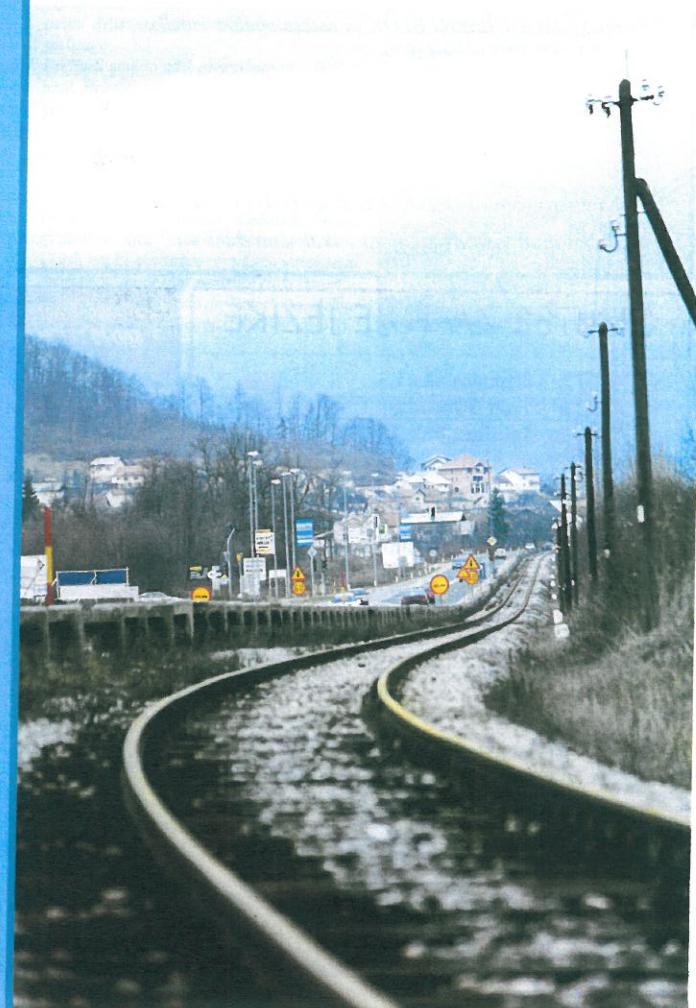
odsevoqsegla

Z velikimi
pričakovanji
v novo leto

Vidi se, da smo
bogata občina,
Trzin pa ne

15 let
PD Onger Trzin:
s složnostjo
do uspeha

Borut Čontala:
"Novinar sem
postal povsem
slučajno!"

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Franšizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o., KISOVEC
TEL: 060/171-182

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

AKCIJSKE CENE V JANUARJU!!! še po starih cenah vam nudimo:

- strešniki BRAMAC
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke
- IZOLACIJSKI material
- APNO, CEMENT
- zidarsko ORODJE, in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- mešalce, cevne odre, podpornike...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a...
- Nudimo možnost DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure, ob sobotah od 7 - 13 ure.

CENTER ZA TUJE JEZIKE

DUDÉ Slamnikarska 1,
1230 DOMŽALE
Tel./fax: (061) 716 913

Vpisuje v tečaje angleškega
jezika. Od 12. januarja dalje.
Med 8. in 12. ter 14. in 18. uro.

Ljubljanska 91, 1230 Domžale
tel./fax: 061 721-057

Želite obnoviti stare slike? Morda je ta čas primeren za to! Pri nas vam to naredimo hitro in kakovostno!

- atelje za portretno in amatersko fotografijo
- ekspres color in č.b. laboratorij
- povečave in uokvirjanje fotografij
- foto reportaže
- fotografiranje za prospakte
- foto trgovina

ODSEV

VAŽNO JE, DA SMO PREŽIVELI!

Pa je za nami najdaljša noč in preskok v novo, upov polno leto. Spominom na tisto noč se zdajlahko le še nasmehnem; eni, ker se spomnju mačka, ki so ga imeli potem, drugi, ker si mislijo, da iz tega ni treba delati cirkusa, saj so vedno pričakanja večja od resničnosti in silvestrovanje zanje ni bilo takšno, kot bi lahko bilo, tretji - in upamo, da so v večini, pa zato, ker so se takrat imeli res lepo.

Kakor koli že, v Trzinu je bil cel december prazničen. Pa ne, ker bi nam drugi kaj pomagali, praznično je bilo zato, ker smo december praznično naredili Trzinci sami! Začelo se je z miklavževanjem, ki so ga pripravili v dvorani KUD-a, potem pa so se zvrstile številne prednovoletne zabave. Veselo je bilo v trzinskih društvin organizacijah, prišel je Božiček, ponekod tudi dedek Mraz, na KS so se spomnili starejših krajanov ... Bilo je kar veselo in družabno. Trzin je bil okrašen sicer precej bolj skromno kot Domžale, vendar so se nekateri posamezniki potrudili in okrasili svoje hiše in bližnja drevesa z lučkami, tako da se je bilo kar prijetno sprehajati po trzinskih ulicah. Pa ne zaradi tistih nekaj zvezdic, ki jih je za okrasitev našega kraja prispevala občina! Prijetno je bilo predvsem, ker so se izkazali nekateri Trzinci!

Potem pa je prišlo silvestrovo in smeli poskus Športnega društva, da bi Trzinci silvestrovali v svojem kraju. Stvar se ni najbolje posrečila, vendar nikomur to ni preveč seglo do srca. Bo pa prihodnje leto bolje! Z nekaj več denarja bi se dalo narediti kaj več, s tistimi parimi ličniki, ki so jih Trzinci za prednovoletno in novoletno veselje dobili od presvetle občine, pa se res ni dalo narediti kaj več. Domžalcanom je bilo lahko "s polno ritko kakat", bi rekel Štempeljčkov Tonček, mi pa vseeno nismo tako tanko piškali! Sмо pa Trzinci že iz drugega testa!

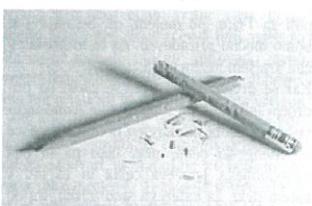
Tudi novoletno obdobje nas je lahko še bolj utrdilo v prepričanju, da moramo biti samostojna občina. Če se bo to zgodilo, se bomo z našim denarjem lahko kitili in veselili mi, ne pa drugi!

Prijetivo smo in zdaj gremo naprej v tigrove leto! Pravijo, da takšno leto lahko prinese precej pretresov, nekateri vraževnici in nepopravljivi pesimisti pa celo trdijo, da bo letos satanovo leto. Nämamo ravno kristalne krogle za prerokovanje, vendar upamo, da se napolvedi ne bodo uresničile in da bo to leto eno pomembnejših v trzinskih zgodovini. Skoraj gotovo po Trzin letos eno samo gradbišče. Dobili naj bi obvoznico, gradbeni stroji bodo zbrneli v bodočem centru Trzina, prostor med industrijsko cono in preostalim delom

Trzina bo krepko spremenil podobo, končno naj bi uredili Jemčevno cesto in hodnik ob Mengški, gradbince pa pričakujejo še na nekaterih drugih mestih.

Kaj bodo vse te spremembe prinesle Trzinu, bi pokazal čas, nihče pa nam ne more štetiti v zlo, če računamo na najboljše in na razcvet našega kraja. Podobno kot smo se pri novoletnih praznovanjih opirali predvsem na lastni moči, tudi za naprej lahko računamo, da bo največ odvisno od nas samih. Prav zaradi tega ne bi bilo napak, če bi Trzin res lahko samostojno odločil o svoji usodi. Na drobnitine od pogače, ki jo krepko mesimo tudi mi, ne moremo pristati!

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štěbe

Člani uredniškega odbora:
Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan,
Jani Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak,
Moja Senica in Jože Štih

Tehnično urejanje:
Emil Pevec

Fotografije:
Moja Ručigaj

Lektoriranje:
Marija Lukanc

Tisk:
Bavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1200 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 395/97 krajnevni časopis Odsev spada med proizvode informacijskega značaja iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

IZ VSEBINE:

PREDPRAZNIČNO SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV IN INVALIDOV 21.12.97	8
ODIGRALI SMO NEKAJ DOBRIH IGER	10
"TRZINSKI" PEDIATER IN KARDIOLOG	14
TRZINSKA FARAV LETU 1997	15
ŠTEFETOVI IMAMO VONJ PO MOTORIJAH V KRVI	16
STRELSKI PRAZNIK V TRZINU - PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNSTA	22
USPEŠEN PRVI NASTOP ALEKSANDRA NADJA NA SVET. MLAD. PRVENSTVU V ŠAHU	25
LEP GLEDALSKI POZDRAV, DRAGE DAME IN GOSPODJJE!	26
OBRAZI NAŠEGA ČASA	27
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	27

Slika na naslovni:

Januarski pogled na trzinsko Zareber. Na lev strani je vidna trasa bodoče štiripasovnice.

(foto: Mojca)

Borimo se proti oviram,
da bi dosegli mir,
in ko to dosežemo,
postane mir neznenos.

(H. B. Adams - ameriški zgodovinar)

Z VELIKIMI PRIČAKOVANJI V NOVO LETO

Začetek novega leta je primeren čas, da se ozremo na dosežke minulega leta in predstavimo načrte za naprej. Predsednika sveta KS Trzin Toneta Ipavca smo povprašali o tem, kako ocenjuje minulo leto v KS in kaj je bilo v Trzinu narejenega.

V letu 1997 je bilo narejenega bore malo. Načrti so bili bistveno večji, vendar se je vse načrte izjavljalo tuk predno je bilo treba kako stvar uresničiti. Razlogov za to je več, najpogosteji pa je ta, da je KS povsem nemočna, če za to niso tudi v občini. To še zlasti velja za načrte na področju infrastrukture.

Klub zelo velikim prizadevanjem praktično skozi vse prejšnje leto vse kaže, da nam v prvem krogu ne bo uspelo dosegči, da bi postali samostojna občina, čeprav druge poti za Trzin, po mojem, ni. Še naprej si bomo močno prizadevali, da bi to postali v čim kraješčem možnem času.

Kar se drugih stvari tiče, še zlasti na področju infrastrukture, lahko zdaj samo ugotavljamo, da ni bil narejen hodnik za pešce ob Mengeški cesti, prav tako pa ni bila posodobljena Jemčeva cesta in to niti v tistem delu, za katerega smo misili, da bo zanesljivo že končan. Ti dve postavki izhajata iz leta 1995, ko je o tem sklepal še prejšnji svet KS in se o tem tudi dogovarjal z občino. Razlog, zakaj tako, je spet v nemoči KS.

Prav tako ni bila izvršena sanacija kanalizacije v Trzinu Mlake. Ni bila narejena večnamenska športna ploščad na 5.000 m² kupljeni parceli za gostiščem Trzinka. Ni bila določena lokacija za pokopališče, ni bilo, po želji krajanov, prekvalificirano zemljišče, ki za kmetijstvo, klub temu je uvrščeno v prvo kategorijo, nima nobenega pomena. To je t. i. parcela Zavaka pod Jablami. Isto velja za parcelo za zbiralnico mleka ob Habatovi ulici, kjer je dostop na parcele nemogoč, če ne gre preko parcel drugih lastnikov. Tista zemljišča bi morala biti namenjena pozidavi. Ni bil narejen celosten prostorski načrt, plan večfaznih prihodnjih gradenj, ki so bile zamisljene do leta 2050. Še bi lahko našteval, česa vse ni bilo narejenega. Seznam je dolg.

Kaj je bilo narejeno?

Tega je bilo bistveno manj. Za uspeh, ne KS kot take, ampak občini Domžale, lahko štejem, da je dosegla podpis izvajalske pogodbe za izgradnjo štiripasovnice in obvoznice na južnem koncu Trzina. Isto velja tudi za nameravano gradnjo bodočega cen-

tra Trzina. Naložbi bosta odločilno vplivali na prihodnje življenje v našem kraju. Kar se tiče uspehov same KS pa lahko rečem, da smo uspeli legalizirati brunarico ob smučišču v Dolgi dolini. Športna sekcija je redno vzdrževala smučišče, ki pa letos še ni zaživel zaradi vremenskih razmer. Športno društvo je bilo tudi sicer zelo dejavno. Skupaj z vrtcem Žabica so organizirali otroško olimpiado, ki je bila izjemno dobro sprejeti med ljudmi, in vse kaže, da bo postala tradicionalna, ob koncu leta pa so poskrbeli za prihod Božička. Pripravili so tudi nekaj odmevnih tekmovanj. Na splošno moram reči, da se v trzinškem društvenem življenju kaže živahnejši utrip.

Lani so bile izpolnjene tudi nekatere večje želje Trzincev. Tu mislim predvsem na ležeče poljace, ki so jih namestili Za hribom ter na Kridriče v Mlakarjevi cesti. Končno so postavili in nazadnje tudi usposobili semafor ob križišču, ki stoji ob industrijski coni. Te stvari so bile v večji meri odvisne od občine in drugih zunanjih faktorjev kot pa od same krajevne skupnosti, čeprav je KS stalno prisotna na pristojne, da bi te stvari uredili. Pohvalil bi tudi županjo, ki je zagotovila dovolj sredstev, da smo lahko za kulturni dom kupili 150 novih stolov in dopolnili elektronsko opremo odra.

Zelo pomembno se mi zdi, da je svet KS na zadnji seji v prejšnjem letu, ki je bila bolj stavbnozgodna značaja, sprejel dva sklepa. S prvim smo sprejeli statut KS, v katerem so zapisana pravila, kako naj se skrajni obnašamo v tej lokalni skupnosti, drugi, mogoče še pomembnejši sklep, pa je, da smo določili datum trzinskega krajevnega praznika. Tu smo posegli v zgodbino in ugotovili, da je bilo ime Trzina prvič omenjeno pred 725 leti. To je zapisano tudi v Stražarjevi knjigi.

Zakaj je to tako pomembno? Rad bi poudaril, da smo primestna KS, takoreč naslonjeni na glavno mesto Slovenije, in da nam v prihodnje preti velika nevarnost spojitev z Domžalami in Ljubljano, zato se mi zdi pomembno, da še pred to utopitvijo opozorimo na zgodovinske korenine našega kraja. Določitev praznika s tako zgodovinsko letnico to vsekakor je. Kaj več bomo o tem pisali v kateri od prihodnjih številk Odseva.

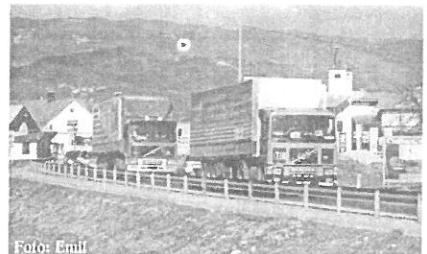

Foto: Emil

televizijo. V prvih mesecih tega leta naj bi že startali z deli.

Pričakujemo, da bo letos vendarle dokončan pločnik oz. hodnik za pešce ob Mengški cesti, da bo opravljena rekonstrukcija celotne Jemčeve ceste (vodovod, preplastičev z asfaltom, hodnik za pešce in razsvet-

poredni, to je asfaltiranje več manjših odsekov cest in nadaljnja aktivnost v kolesarsko stezo med industrijsko cono in preostalim Trzinom, upam pa tudi, da bo letos končno le tisto, ko bomo lahko rekli: sanirali smo kanalizacijo v naselju Mlake. To so glavni načrti, zraven pa so še drugi, vz-

Miro Štebe

prihodnjih številkah Odseva.

V DOMŽALAH SO ZADOVOLJNI, SMO LAHKO TUDI MI?

Na koncu prejšnjega leta so občine, naslednice nekdanje občine Domžale, podpisale pogodbo o razdržitvi premoženja stare, skupne občine. Župani občin Domžale, Mengš, Lukovica in predsednik občinskega sveta občine Moravče so podpisali sporazum, po katerem bo nova občina Domžale podelovala nekaj več kot 60 % zapatušene, Mengšu pripada 14 %, Lukovici in Moravčam pa po 12 %.

Županja občine Domžale je ob tej priliki na novinarski konferenci, kot so poročali drugi javni mediji - predstavnika Odseva na takšne tiskovne konference ne vabilo, izrazila zadovoljstvo, njenemu mnenju pa so v večji ali manjši meri pritrdiri tudi predstavniki preostalih občin.

Razlogov za zadovoljstvo podpisnikov je več, če ne drugega, bodo zdaj lahko občine začele medsebojno urejati nekatere zadeve, ki jih, dokler ni bila opravljena delitvena bilanca, niso mogli. Pojavno je tudi, da so dokaj hitro dosegli dogovor - v nekaterih drugih slovenskih občinah, ki se ukvarjajo s podobnimi problemi, je razdrževanje precej trše in počasnejše.

Kaj ta sporazum pomeni za Trzin?

Pogajalci so se več ali manj strinjali, da razvoj nekdanje občine ni bil enakomeren, saj se je denar zbiral in tudi trošil predvsem na enem mestu. Območji občin Lukovica in Moravče sta ostajali predvsem kmetijsko, manj razvito območje, v Domžalah in njegovih bližnjih okolic, tudi v Mengšu, pa je bil razvoj hitrejši. Tam se je več vlagalo tudi trošilo skupnega denarja. Novi občini Moravče in Lukovica zdaj zgrovorno kažeta, da bi bilo s pravičnejšo delitvijo denarja mogoče precej bolj enakomerno razvijati občino, kot pa so jo. Prav zaradi tega bo moralova nova občina Domžale 5 let plačevati Moravčam in Lukovici, vsaki občini posebej, po 30 milijonov tolarjev poračuna - se pravi, da bo moralova vsaki vrniti po 150 milijonov SIT, ki jih je porabila. Verjetno je to vsaj delno opravilo za tisto, česar prebivalci lukovške in moravske občine niso bili deležni v stari občini, pa bi morali biti.

Vse lepo in prav, kaj pa Trzin?

Naš kraj je ostal v novi občini Domžale in tako bomo skupno 5 let plačevali kazen za preveč v Domžalah porabljenega denarja. Vendar, ali so tudi Trzinci v preteklosti prekomerno trošili skupni denar?

Daleč od tega! Kot smo v našem časopisu že nekajkrat dokazovali, je bil Trzin ves čas in je še, molzna kvara občine Domžale. Tega na občini ne slišijo radi, vendar drži! Trzin se je res hitro širil, vendar so umni urbanisti in občinski veljaki to rast urejali tako, da so vse

posege in naložbe v Trzinu krili z denarjem, ki so ga pobirali od bodočih Trzincev. Prišleki so svojo vselitev v Trzin preplačali, saj so morali s tem, ko so kupovali parcele in hiše, plačevati vse: vrednost parcel, popolno komunalno ureditev, gradnjo in same hiše ali stanovanja. Projektantom je takrat nagajala inflacija, zato so naselje hitro širili, risali nove in nove vrste hiš in s tem krili vse stroške ureditve naselja, pa še kaj je kapnilo v skupno občinsko blagajno. Javna skrivnost pa je, da je kaj kapnilo tudi mimo, v zasebne žep.

Kar so jim obljudljiali, so si morali vnaprej plačati

Zgodba se je ponovila z industrijsko cono Trzin. Tisti, ki so kupovali obrate, delavnice in hiše v njej, so plačevali tudi asfalt na cestah, urejeno kanalizacijo, zadosti močan vodovod, javno razsvetljavo in še vse druge komunalne in infrastrukturne dobrine. Ko so kupovali parcele, so jim urbanisti kazali načrte umno urejene industrijske cone, ki je nikoli ni bilo in tudi več ne bo moglo biti. Na občinski ravni so znali novim "strankam" pobrati denar, celo pogodbe so podpisali, v coni pa stvari, ki bi morale biti končane že v prvi fazi gradnje, še zdaj niso urejene. Težava je v tem, da je denar, ki so ga prišleki za obljudljeno plačali, na občinski ravni enostavno poniknil.

V Domžalah zatrjujejo, da so denar pravično porabili na območju celotne stare občine Domžale in da bi morali dolgove forej plačati vsi, tudi tisti, katerim bomo 5 let plačevali tisto, česar niso dobili.

Odškodnino tudi Trzinu

Tudi Trzinu bi morali plačevati tisto, za kar je bil prikrajan, predvsem pa bi morali v našem kraju narediti, za kar so denar pobrali, pa niso naredili. Ali pa bi morali denar vrniti z obrestmi in pustiti, da Trzinci to uredimo v svoji občini?

Na občini zdaj pravijo: lani smo vam položili ležeče policaje in uredili semafor na križišču za IOC. To je res, povedo pa ne, da za to ni šel denar iz proračuna, ampak da so to povsem druga, namenska sredstva. Začeli so sanacijo Jemčeve ceste, pa je to dolg občinskega proračuna še iz leta 1995. Marsikaj je le pesek v oči.

Letos bo občina morala za sanacijo ceste M-10 iz proračuna namestiti 140 milijonov SIT, toda s tem bodo pridobile tudi Domžale.

Spoli pa, kaj je 140 milijonov v primerjavi s tolarji, ki konstantno odtekajo iz Trzina ali pa denimo z milijoni za sanacijo domžalskega pokopališča, da o kulturnem domu ne gorovimo!

Miro Štebe

Foto: Mojca

VIDI SE, DA SMO BOGATA OBČINA, TRZIN PA NE

Če ste se za praznike sprehodili po Domžalah, ste res lahko začutili praznično vzdružje. Bilo je lepo! Na stotine luči, skoraj kot v Las Vegasu! Ne vem, če je še katero slovensko mesto tako razkošno okrašeno; Ljubljana ni bila.

Prav je, da so bile Domžale okrašene in Domžalčanom privoščim lepo mesto, nenažadne je tudi središče naše občine, zaboljelo pa me je, ko sem štel snežinke na drogovih za javno razsvetljavo po Trzinu.

Foto: Mojca

Štiri so ob Ljubljanski cesti (dve pred križiščem ob gasilskem domu in dve ob križišču pri banki, na križišču za OIC ni bilo ničesar) nakazovale, da smo v prazničnem obdobju. Ob Mengeški cesti ni bilo več kot deset snežink, pa še vse niso gorele. Prava beda! Na Jemčevi, Habatovi, Mlakarjevi, Kidričevi in drugih ulicah v Trznu ni bilo občinskikh lučk. Če ne bi Trzna krasile živopisne lučke na smrečicah, balkonih in oknih zasebnih hiš, bi težko verjeli, da smo tudi v Trznu praznovali. Pred prazniki je bil del starega naselja sploh zatemnjen, saj kar precej časa niti javna razsvetljava ni gorela. Elektročrji so verjetno imeli precej dela z vsemi lučkami v Domžalah, saj je center občine takrat že sijal v prazničnem okrasju.

Trzin osvetjuje gost promet!

Foto: Urša
Trzin osvetjuje gost promet!

Pristal bi na takšno razliko, če ne bi vedel, da se v skupno malho v Domžalah iz Trzina steka neprimereno večji tok denarja, kot ga Trzinci dobimo povrnjenega od občine. V Domžalah bodo spet zagotavljal, da je za vse enako poskrbljen, ampak saj nismo otroci, in čas pravljic je že zdavnaj mimo. Slike, ki smo jih posneli istočasno v Trzinu in Domžalah, zgovorno pričajo o tem, v kakšnem razmerju so nam v Domžalah pripravljeni vračati naš denar.

Foto: Urša

dicionalnemu novoletnemu koncertu Simfoničnega orkestra Domžale Kamnik, božično novoletnimi prireditvami v Knjižnici Domžale, glasbeno plesnim, gledališkim in filmskimi predstavami za učence osnovnih šol ter za Veseli december v OŠ in vrtcu Ihan. Le trzinski šolarji, ki so si ogledali nekaj prednoletnih predstav, so odškrtnili nekaj tolarkov iz tega kupčka. V Trznu so v vrtcu pripravili Veseli december in skupaj s Športnim društvom še igrico in obisk Božička v dvorani KUD-a, vendar iz občinske blagajne za to ni kapnil niti tolar. Prav zanimivo je, kako je to uspelo lhancem, da o Domžalčanih ne govorimo. So med enakimi eni spet bolj enaki?

Za silvestrovjanje na prostem v Domžalah je občina namenila organizatorjem približno en milijonček. Če bi imeli v Trzinu le desetino teh (pa iz Trzina v domžalsko blagajno priteče precej večji odstotek) tolarkov, bi bilo silvestrovjanje v našem kraju precej bolj veselo in uspešno, kot je bilo. Že res, da so v Domžalah silvestrovali tudi številni Trzinci, ampak saj jim kaj drugega ni ostalo. Le tako so se lahko prepričali,

Foto: Urša

Za Trzince miločina

Pred novim letom so v Domžalah sporočili delne podatke o tem, koliko denarja naj bi porabili za miklavževanja in druge pred- in novoletne prireditve. Številke so objavili tudi v nekaterih javnih glasilih. Če so podatki točni, naj bi za prednoletni in novoletni utrip v občini porabili več kot 3 milijone in četrto tolarkov. Za miklavževanja so tako namenili 1.280.000,00 SIT. Iz te vsote je v Trznu le KUD Franc Kotar za prireditev Miklavž prihaja prejelo 30.000,00 SIT. Občinski Miklavž je bil neprimereno bolj darežljiv v Domžalah in še nekaterih priviligiranih okolijih, v Trznu pa bi mahal s prazno vrečo, če se ne bi izkazali starši in prizadevni člani trzinskih društav.

Nekaj več kot milijon tolarkov je bilo namenjenih sa sofinanciranje božičnih in novoletnih prireditv. Večji del teh sredstev so namenili tradicionalnemu božičnemu koncertu Domžalskega komornega zbora, 27. tra-

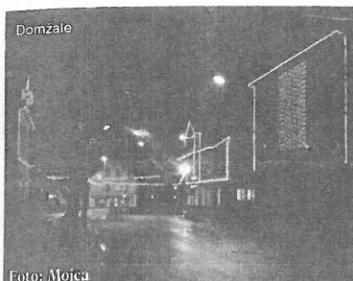

Foto: Mojca

kako prijetno znajo v Domžalah porabit tudi trzinski denar in od tega so vsaj kaj imeli. Treba pa je poahliti županjo Cveto Zalokar Oražem, ki je med prazniki z darili in dobrimi željami obiskala več starejših občanov in družin z večjim številom otrok, saj je v sklopu te prisrčne in tople akcije zašla tudi v naš kraj.

Miro Štebe

Foto: Urša

SREČANJE NAJMLAJŠIH Z BOŽIČKOM

O tem, kako je trzinske malčke na začetku decembra obiskal Miklavž, smo poročali že v prejšnji številki Odseva. 18. 12. 1997 pa so se otroci še enkrat zbrali v dvorani KUD Franc Kotar v Trzinu, saj jim je vrtec Žabica, v sodelovanju s

Športnim društvom Trzin, priredil novoletno rajanje. Zbral se je več kot 115 otrok in mnogo staršev. Najprej so si ogledali igrico Božično drevlo (H. C. Andersen), nato pa so otroci pogumno stopili na oder in svojim staršem in ostalim obiskovalcem pokazali, da se v vrtcu ne samo igrajo, temveč tudi učijo plesati. Pod vodstvom plesne šole Miki so zaplesali nekaj prisrčnih plesov. Sledilo je drugo dejanje predstave, nato pa prihod Božička in razdelitev daril.

Lahko rečemo, da je bilo slovo starega leta v Trzinu kar pestro, še zlasti to velja za praznike, ki jih imajo najmlajši verjetno najrajsi. Miklavž, Božiček in dedek Mraz so zdaj s svojim spremstvom že odpotovali v svoja

domovanja, od koder že budno opazujejo, kdo je priden in kdo ne. Organizatorji se zahvaljujejo: Mc Donalds iz Domžal (za sok in balone), Bonsai Trzin d.o.o., Gloriji baru in Urši Mandeljc za igrico.

NOVOLETNI ŽUR V TRZINU

Na najdaljšo noč v letu in preskok iz starega v novo leto nas vežejo le še bolj ali manj prijetni spomini. Tokrat so Trzinci, po daljšem času, spet lahko silvestrovali v dvorani KUD Trzin.

Lahko rečemo, da je bilo silvestrovjanje kar uspešno, čeprav je bilo samo 20 obiskovalcev. No ja, kakor koli že, zabavali smo se. Za pijačo in hrano je poskrbel Glorija bar, za glasbo in svetlobne efekte pa ŠD Trzin.

Klub slabemu obisku nismo obupali in že mislimo na naslednje leto. Zato ste že zdaj vsi vabljeni, da naslednje silvestrovo preživimo skupaj v domačem kraju.

Marka

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 7.^h DO 19.^h
V SOBOTO OD 8.^h DO 13.^h

PREDPRAZNIČNO SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV IN INVALIDOV 21.12.97

Ko leto se izteka in spet starejši bomo vsi, presenečenje smo doživeli, v naši krajevni skupnosti. Smo praznikov se že kar bali, saj betežni smo postali in eni bi najraje kar jokali.

V krajevni skupnosti pa modre glave razumejo težave prave, katerih počutiš se in kako živiš, ko sedmi križ si naložiš. Ko so skupaj se dobili, so sklenili, da nas bodo razveselili, in tudi na invalide niso pozabili.

Ko prejeli smo vabila, se nam samozavest je povrnila in tako smo ugotovili, da smo se v pravi krajevni skupnosti naselili. Hvaležni smo organizatorjem in vsem, ki so se nemalo potrudili, da so mize obložene in so nas res razveselili.

Povrnili smo se v mladost in se spominjali, kako bilo je nekoč, ko so s Francetom otroci nam zapeli Sveto noč. Ko Joži je Kalniškova pela nam tako iz srca, se marsikom solza je utrnila, saj so vse pesmi bile iz naše mladosti in le-te lahko pričarajo nam še radosti. In citre kot da z nami bi jokale in naša leta obžalovale, po strnah brenkal je zdaj tu, zdaj tam, vsem dobro nam znani Miha Dovžan.

Se takih dni še vsi želimo, da nam v spominu bi ostali in vsaj ob koncu leta bi še skupaj pokramljali, se nasmejali in plesali, saj le veselje lepša nam življenje in le tako pozabiš na trpljenje. Sedaj bom strnila utrinke svoje, domov smo vrčali se vsak po svoje, a še dolgo prijetna misel spremjalna nas bo, zato hvala predsednik Tone. Lepo je bilo!

Želimo, da bi se kdaj prišla k nam Kalniškova Joži in Miha Dovžan.

Amalija Vouk

Foto (vse): Urša

JANUAR — PROSINEC

Zvezda sije na snežene ceste ...

Sveti trije kralji, kam pa greste?
Srečo voščit se pri vas ustavimo,
bob, kolače v cekarje pospravimo.

(Iz pratike Vodnikove družbe)

V prosincu toploota, v svečanu (februar) mrzota.

Če v januarju drevje od mraza poka, jeseni s sadjem preobloženo stoka.
Kadar prosinec odpira dežnike, žetve poletne ne bodo velike.

Makarij (2. januar) jasen ali meglen naznjanja prav tako jesen.

Če so na tri kralje (6. januar) jamicne polne vode, bomo imeli jeseni polne sode.

Če je na Pavla (15. januar) jasno nebo, dobra bo letina, stari pojo.

Če Pavla dan je čist in jasen, bo zemlje sad v tem letu krasen.

Če Pavla je dan oblačen, bo trebuh večkrat lačen; če megla stoji, bo mnogo bolnih ljudi.

Če se na Vincenca (22. januar) dan sonce peče [siję], obilo vina v sode steče.

(Slov. ljudski rek)

Prosinec — To je staro slovensko ime za prvi mesec v letu in za latinski januar. V najstarejšem zapisu, v rokopisnem kodeksu iz l. 1466, ki ga hrani dunajska Narodna knjižnica (Österreichische Nationalbibliothek), je zapisano to ime kot prosynic. Ta dragoceni dokument je prišel v dunajsko knjižnico okoli l. 1790 iz nekega takrat zatrtega samostana na Kranjskem. Že Trubar je l. 1557 spremenil prvotno ime v *prosfiniz*, t. j. prozimec, kar naj bi bilo v zvezi z zimo. Enako je to ime uporabil Dalmatin v svoji Biblijii l. 1584. V kasnejših stoletjih so razni slovenski prizadevni kulturniki razlagali to ime vsak po svoje (p. Hypolit, Linhart, Matevž Ravnikar, Miklošič). Vendar se je vsem razlagam navkljub obdržalo in uveljavilo ime prosinec za prvi mesec v letu. Zatorej Slovenci ne bomo zavrgli tega starodavnega imena, pač pa ga bomo znova začeli uporabljati v naši vsakdanji govorici in pisavi.

PREDSTAVITEV ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

Kot že v prejšnjih številkah Odseva tudi v tej predstavljamo dva člena Svetu krajevne skupnosti. Tudi zakoncem Bregar smo, kot vsem njunim kolegom, postavili ista vprašanja: ime in priimek, poklic, na kateri listi sta bila izvoljena, za kaj sta v Svetu KS posebej zadolžena in kaj naj bi bila po njunem prednostna naloga

MARTA BREGAR RIŽNAR

Poklic: specialist splošne medicine

Izvoljena na listi: SKD

Komisija za zdravstveno in socialno varnost

Ker se živiljenjska doba ljudi daljša, pri svojem vsakdanjem delu srečujem vse več starejših pacientov s pljučnico ali možgansko kapijo, ki veljata za bolezni, ki se ne zdravita v bolnišnici, temveč kar doma oz. v domovih za ostare. Tudi v Trzinu bi že danes, gotovo pa čez pet, deset let, potrebovali takšno ali podobno institucijo, naprimer negovalno bolnišnico odprtega tipa, saj je za zdravljenje tovrstnih bolezni poleg terapije najna tudi primerna prehrana in nega. Priridilna mnenja dobivam tudi od sokrajanov, ki jih za svoje onemogoč mame, očete, babice, dedke skrbijo vsak dan, ko hodijo na delo. Pomagajo si z negovalkami na domu, vendar je za takšno dolgorajnejo rešitev treba seči precej globoko v žep.

Spomini se članka v časopisu pred približno 25 leti, kjer je pisalo o "sanjskem svetu" - Trzinu, poleg pa je bila slika hišice, obdane s cvetjem. Danes me zaboljši vsakič, ko se po Mlakarjevi ulici peljem mimo bivšega kioska,

kjer se je prodajalo sadje in zelenjava. Neurejena okolina je razbita stekla so res žalostna podoba sanjskega sveta.

Nujno je potrebno zgraditi športno rekreacijski center, kjer bi se lahko zbirali, se spočili ipd. vsi krajanji, posebno na mladina, ki je svoj prostor našla na ulicah in v zakloniščih.

Moralni bi urediti probleme s plinsko centralo in prav je, da se borimo proti velikim in nevernim skladisciščem vnetljivih in eksplozivnih snovi, ki naj bi našla prostor prav v našem kraju, v IOC Trzin.

pripravila: Viktorija Pečnikar Oblak

**TISTI, KI ISČE RAJ NA ZEMLJI,
JE PRESPAL URE GEOGRAFIJE.**

ANKETA; KAJ MENITE O LETOŠNJI ZIMI?

V prejšnji številki Odseva smo spraševali prebivalce novega dela Trzina, tokrat pa sva se z Uršo odpravili v stari del. Ne morem si kaj, da vas, dragi Trzinci, ne bi malo oštela. Ko vas čisto prijazno pobarava o tem ali onem, povsem preproste stvari, najraje gledate v tla, se obratec v drugo smer in iščete vse mogoče izgovore. Ponavadi se vam zelo mudri ali pa preprosto ne morete - da ne omenjam težav s fotografiranjem. Nekateri pa ste bolj domiselnji, kot neka gospa, ki se je izgovorila, da mora "lulat".

Anketa v Odsevu je način spoznavanja sokrajanov in še vedno se zdijo nekaj posebnega, ko v javnem mediju zagledamo znano osebo ali celo sebe. In kaj so nam tokrat o letošnji zimi povedali pogumni Trzinci?

Ivana Rosić:
Meni je kar všeč, ker ni snega. Me rado zebe. Kljub temu pa gremo med počitnicami smučati v Avstrijo.

Pavle Krt - župnik:

Vesel sem bil, ko je zapadel prvi sneg in je tako lepo pobelil do Kamniškega vrha. Prav po črti se je poznalo, do kod je padel. Tako mi je

uspelo celo dvakrat smučati. Včasih so bilo hujše zime. Nekaterim je tudi takšna všeč, kot je letos, posebno tistim, ki so veliko na cesti. Bolj idilično pa je, če pride sneg, posebno za božič.

Mihal Bevk in Emil Smajlović:

Emil: Meni je hudo, ker ni snega in se ne morem sankati. Med počitnicami bi se šel rad smučati na hribe. Znam pa tudi pesmico o zimi (Zares nam je zapel pesmico Zima, zima bela ...).

Miha: Če bo zapadel sneg, se bom med počitnicami sankal, če ne, bom pa počival.

Tone in Frida Pak:

Tone: Ker ni snega, je brunarica na smučišču na žalost prazna. Ha, ha ...

Frida: Sneg imam rada.

Zmeraj je bolj prijetno, če je zima bela.

Marko Levičnik:

Seveda bi sneg moral biti. Sin Žan je bil rojen lanskem leto in zato premajhen, da bi ga peljal s sankami, letos pa, upam, da ga še bom.

Napisala: Viktorija Pečnikar Oblak
Foto: Urša Mandeljc

ODIGRALI SMO NEKAJ DOBRIH IGER

Ko pišemo o Trzinu in dogajanju v njem, se pogosto srečujemo z enimi in istimi posamezniki. Nekateri enostavno izstopajo in je njihov prispevki k lepšemu življenju kraja večji kot so prispevki drugih. Pa ne gre le za tiste, ki jih je povsod slišati, še največkrat za šankom, kjer na veliko komentirajo in kritizirajo vse vprek - takih je tudi v Trzinu kar dosti, gre za posameznike, ki od sebe tudi kaj dajo, ki delajo z glavo in jim za naš kraj ni vseeno. Za boljše življenje vseh v kraju so pripravljeni žrtvovati tudi del svojega časa in energije. Eden takih mož je tudi Ivko Ručigaj - Romsov Ivko.

Ivko, ki je ravno pred nekaj dnevi praznoval 61. rojstni dan, se je že zapisal v zgodovino našega kraja na več področjih, pa naj gre to za kulturo, tržinsko gledališče, zborovsko petje, gasilstvo ali pa tudi kako drugo področje družabnega življenja v našem kraju. Ivko je nekaj časa deloval tudi v organih krajevnega vodstva.

Prav gotovo pa ga večina sokrajanov najbolje poznata kot poveljnika gasilcev, gledališkega igralca in pevca na cerkvenem koru, zato smo pogovor začeli prav o tem.

Za petje v zboru me je navdušil oče, ki je bil tudi dober pevec. Mislim, da je bilo leta 1954, ko sem se "drl" doma, pa mi je rekel: "Kaj se boš tu drl, pridi k nam, ko imamo vaje, pa se boš naučil." Res sem poskusil in se tudi kaj hitro vključil v zbor, pa še nekaj mlajših nas je bilo. Vaje smo imeli kar pogosto. Spominim se, da smo se

so igrali in bilo je ogromno ljudi. Spominim se, da je bila to res dobra veselica. Avseniki so igrali tam nekje do druge ure zjutraj, potem pa je še nekdo začel igrati na harmoniku in smo vztrajali vse do 4., 5. ure zjutraj. Ves čas smo kar krepko delali, spominim se pa, da sem vmes šel še plesat. Kar lepo doživetje je bilo.

V naslednjih letih je Ivko pridno sodeloval na organizacijskem področju v društvu. Bilo je kar dosti tečajev, sektorskih in drugih vaj, tekmovanj in drugih gasilskih dejavnosti, hkrati pa je bilo tudi kar nekaj gašenj požarov. Ivko se ne spomni več, kolikokrat je sodeloval pri preganjaju ognjenega petelin, še najbolj pa mu je postal v spominu požar, ko je leta 1957 gorelo pri Rošovcu v Zarebri.

"Bilo je ravno 29. novembra. Okrog desetih zvečer smo šli s sestanku telovadnega društva. Bila je izredno gosta megla. Ravnemo smo šli mimo Pajka, ko je zatulila sirena. Obrnem se nazaj in skočim na kolo, pa se mi na kolesu strga veriga. Nekaj časa tečem ob kolesu, pa se mi začne vse zapletati, tako da ga enostavno vrzem kar v jarek ob cesti in tečem h gasilnemu domu. Megla je bila tako gosta, da sirene v sosednjih krajih sploh slišali niso. Vse je bilo odvisno le od nas. Šele ko smo prišli do mosta čez Pšato, smo skozi meglo zaledali soj ognja.

Ivko stoji drugi z leve

leta 55 udeležili zleta pevskih društv v Ljubljani. Peli smo v Tivoliju, popoldne pa smo šli še v filharmonijo in tržinski pevski zbor je nastopil tudi tam. Nekako takrat so me začeli spraševati, zakaj ne bi pel tudi na koru in ko sem se nekaj izgovarjal, so mi rekli: "Kaj ti bo nerodno, pridi, pa bomo peli skupaj!" Potem pa se je začelo tudi tam.

Zdaj ste že kar nekaj časa poveljnik gasilskega društva Trzin, to je delovna oz. odgovorna funkcija. Kako dolgo ste med gasilci?

Gasilec sem od leta 1955. Spominim se, da je bila takrat neka sektorska vaja, ki sem jo gledal, potem pa sem pokojnemu Rebolju rekel, naj me kar vpiše. Že naslednje leto pa je bila 50. obletnica društva in takrat sem že zavzeto delal na veselicu. Avseniki

Ivko Ručigaj v vlogi Čarljeve tete (1967)

Rošovčeva hiša je bila takrat krita s slamom, zraven pa je bil še lesen skedenj s steljo, suhim lesom, drvmi in drugo gorljivo kramo. Gorelo je tako hitro, da se prav dosti ni dalo pomagati, vendar bi se ogenj lahko kaj hitro razširil še na bližnjo Tajčarjevo leseno drvarnico in kozolec ali pa na hišo "ta Gornih", ki je bila zelo blizu in je imela lesen opaž. Trudili smo se na vso moč in policajci, ki so prišli drugi dan na kar požara, so nam potem priznali: "Dobri ste bili, da ste tole rešili!"

Ko smo ogenj ukrotili, smo, kot je običajno, pogorišč še stražili in odpriali morebitna žarišča novega izbruha ognja. Z vilami sem razkopaloval ogzano steljo, ko me je izmenada skoraj podrl curen vode od sprejeda. V tistem dimu me Močnikov Francelj ni videl, pa me je temeljito pošprical. Šel sem okrog in mu ravno vplil: "Pazi, kaj delaš! Glej, kaj si mi naredil!" Ko me je v istem trenutku spet nehotno v hrbet pošprical še Brane Pirnat. Ko sem prišel domov, sem lahko samo zlil vodo iz škornjev.

Ivko pa je dolgo zelo zavzeto deloval v tržinskem kulturnem društvu, med drugim je bil 20 let predsednik društva. Ljubezen do gledališča je podeloval po materi Marijanci, ki je bila nepozabna tržinska gledališča ustvarjalka. V Trznu je zrežiral kar 50 iger, zadnjo leta 1975. Ivko je doslej odigral 69 vlog, trinajstkrat pa se je izkazal tudi kot gledališki režiser. Podatke o svojih nastopih in režijah ima skrbno zabeležene v posebni knjigi. Največ je igral doma v Trzinu, večkrat pa je nastopal tudi v Mengšu in drugod, v zadnjem času je igral v dveh igrah na Studencu pri Moravčah, kot statist je nastopal v več slovenskih filmih. Lahko smo ga videli v Praznovanju pomlad, Idealistu, Za konec tedna, Vrnitev in Ljubezni Blanke Kolak.

Za svoje gledališko ustvarjanje je prejel vrsto priznanj, med drugim zlato Linhartovo značko in srebrno Kersnikovo plaketo.

Ko zdaj pregleduje fotografije s predstav se z veseljem spominja tistih trenutkov: "Ja veliko je bilo dobrih stvari. Prva igra v Trzinu po vojni je bila Divji lovec, to je bilo leta 1946, sledil je Mogični prstan. Igral sem dvakrat, prvič otroka, drugič sem bil pa pes. Ko sem bil star 20 let, sem igral 80-letnega možaka, v igri Čarljeva teta pa sem igral žensko - Čarljevo teto. To smo igrali tudi v Mengšu. Kar precej Trzincev nas je nastopalo tudi v

Ančka Štefe v vlogi Irene in Ivko Ručigaj v vlogi Izodka v igri Pod svobodnim soncem.

Mengšu. Spominim se na primer igre Pod svobodnim soncem, ki smo jo igrali v menseškem letnem gledališču. Tam je bila kar dobra tržinska zasedba. Igra je bila pravi spektakel in smo jo večkrat ponovili. Spominim se tudi, da smo po vojni nekajkrat igrali kar v tržinskem kamnolomu.

Ivan Ručigaj v vlogi Čarljeve tete (1967)

Ta stara dopisnica da slutiti, kako urejen je bil grad Jablje nekoč.

Med vojno je bila v kamnolomu nemška stražarska postojanka, po vojni pa smo v baraki, ki so jo zapustili, uredili manjše provizorično gledališče."

Kdaj pa ste odprli kulturni dom? Med vojno je bil požgan.

To je bilo pa leta 1946. Spominim se, kako so, ko smo imeli generalko za igro Divji lovec, mojstri še nabijali deske za pod. Zanimalo je bilo, da so bili mojstri hrkati igralci. Ko so odigrali, kar so moralni, so spet nabijali deske. Še zdaj rad pomislim, kako smo imпровizirali, kako smo si pomagali z najrazličnejšimi svetili in kulisami. Leta 54, ko smo igrali Trnuljčico, nam je ministrstvo za prosveto pomagalo, da smo dobili tiste modre zavesne. Kasneje pa je bilo vedno bolje. Spominim se, kako sta Jože Kralj in Franc Capuder naredila ogromno kulis. Dosti kulis je še zdaj iz tistih časov.

Igrali ste tudi v tržinski cerkvici?

Ja, to je bilo pa leta 1968, ko smo igrali Na betlehemskej poljanah. Oder, ki je segal vse od prvih klopi do oltarja, smo dvignili in poskrbeli za kulise in svetlobne efekte. Najbolj zavzet pri pripravah je bil Franci Kurent,

ta Brane Štefančič in drugi. Bilo je zelo dobro. V dogajanje na održ pa so se vključevali tudi pevci na koru. Zbor je bil ojačan z menseškimi pevci. Obisk je bil nad pričakovanjem, tako da so ljudje stali celo na oknih.

Igro smo ponovili še leta 1970 za božič.

Ivko se precej zanima tudi za zgodovino Trzina. Ima nekaj zanimivih starih slik, še zlasti gradu Jable. Zdi se mu škoda, da grad, ki je v starih časih krepko krojil usodo Trzina, zdaj tako propada.

To je bil včasih eden najlepših gradov daleč okoli, zdaj pa vanj lahko pride vsak in dela v njem, kar hoče. Že dvakrat je v gradu gorelo. Odnesli so vse, kar je bilo vrednega. Tudi tista lepa zelezna kovana vrata, ki so se najdlje upirala, so zdaj neznamni odnesli. Pred kratkim so v gradu snemali TV reklamo, vendor tudi kulturniki niso kulturno pospravili za sabo.

Ivko skuša ugotoviti izvor imena Trzin. Zdi se mu, da bi ime lahko izhajalo iz besede trs, saj je bilo te rastline včasih v tržinskem močvirju zelo veliko, iz nje pa so delali tudi trstiko, predhodnico sedanjih mrež za nanašanje ometa na zidovje.

Spolh pa se Ivku včasih stoži po nekdanjem Trzinu.

Ziviljenje v starem Trzinu je bilo bolj pestro, kot pa je zdaj. Če že nič drugogega, smo se vsi poznali, vedeli smo, čigav je kdo. Za vsako hišo je vsak vedel, kako se pišejo, kako se tam po domače reče in koliko jih živi v hiši. Bolj prijetno je bilo! Tudi veselice so bile družačne. Vse je bilo bolj skromno. Godec je imel harmoniko, mogoče ga je spremjal še kdo na kitaro in kontrabas. Potem pa so ljudje stopili skupaj in zapeli. Če so dobro zapeli, je hitro kdaj za liter in poslat pevcem. Zdaj pa je prehrupno, predvajajo tako glasno glasbo, da se sliši v sosednjo vas. Včasih si se lahko na veselicu pogovarjal, posahl z drugimi, zdaj pa sluhi posiljujejo s 700 in več vati.

Zaradi dolžnosti sem še na veselicah, vendar komaj čakam, da grem domov."

S čim pa ste se včasih še zabavali?

Pozimi smo drsali na zaledeneli Pšati, predvsem pa smo smučali v Dolgi dolini. Spomnem se, kako zavzeto smo tam delali skakalnic in potem skakali na smučeh. Ob nedeljah se nas je zbral kar nekaj, pa smo navdušeno urejali zaletišče, mostiček in sploh skakalnic. Ni šlo ravno za polete, prijetno pa je le bilo.

Poleti smo na Pšati uredili kopališče. Tam, pri Dimčevem kotlu, kjer Pšata dela zavoj, smo posekali nekaj debelih jelš in z debli

Srečanje z znanim slovenskim igračem Maksom Furjanom

JUTRA NA HABATOVİ ULIČI

Sivo ponedeljkovo jutro je. Ponedeljkova jutra že po definiciji niso ravno najbolj priljubljena, za nas, ki pa živimo ob eni najbolj prometnih ulic v Trzinu, pa so prava mora.

Habatova ulica je postala prava transverzala med Štajersko in Ljubljano! Iz lastnega dvorišča pridev na ulico le z izsiljevanjem. Neprervana kolona se vali od šeste ure naprej. In ne samo to! Le redkokateri voznik upošteva omrežjevej 40 km/h in glede na to, da je to tudi šolska pot, me že zdaj zmrazi ob misli, da bo nekoč po tej ulici hodila v šolo tudi moja hčerka. Pred kratkim so na ulici Pod hribom

Nuša

Vest" (1967)

Vse v tem članku objavljene fotografije so iz zasebne zbirke Ivana Ručigaja.

RESNICE IN BODICE

Nekoč v Trzinu je Dimež strašil in tovor z vozov si je prilastil, nazadnjekončal je, ko grel se ob peč, imel najbrž tudi je vinčka preveč.

Hodit' ni b'lo varno ponoč' skozi vas, potiho pozdravit, še manj pa naglas, dobil si jo s pal'co al' skirco ostro, simbol še na plošči je tam za vasjo.

Delati, pleti so kite iz slame, klobuk iz nje pokrili so glave, cekarje tudi za dekiške postave ponesli izdelke v širne daljave.

Z Mengšani v slogi skupaj se vzeli, pri Homcu kvare rihto zapeli, razbili so pašo in dom ubranili, pred roparskim Turki, ki tu so morili.

Zgodbe na Bistrici ne smejo zbledeti kjer v roke jin padel poveljnik Beleti, Trzinci so tam se postavili v bran, pred vojsko fransko za svobodni dan.

Ko v Gregčeve hiši Francovi vstopili, radovedno so fantje uho prislonili, vojak je pomeril puško in počil, mladenič na travniku kri je potočil.

A mladci njim dolžni niso ostali, za glavo ga skrajšali, v gnoj zakopali, zanj Frankov nazaj ni več v Trzin, naj vejo, kdo tukaj je petelin.

Ta kraj je lastni imel aerodrom, v času, ko ob Soči je bil romppomp, da Lahe pohlepne nazaj čez vodo pognal, naj bi cesar čez Sočo lepo.

Razkošnosti take ni na tem svet', saj Trzin postaj ima kar devet, ker jezno in mrko vsi se držijo, zato na postaji vsak svoji stojijo.

Ježiki kosmati, kaj vse so čenčali, o znanih mesarijih, kaj vse so regljali, shiranje krave, svinje in bike, predelali so jih v klobasne oblike.

Zato pa Trzinci bodimo si bratje ne pikajmo se kot pisani gadje, če kdo bi med nas vnesel nemir, kar naj ga pocitra kosmati hudir.

Emiljan Pevec

Težava z našimi mlajšimi pisatelji je, da so vsi v šestdesetih letih.

(W. S. Maugham - angleški pisatelj in dramatik)

BORUT ČONTALA: NOVINAR SEM POSTAL POVSEM SLUČAJNO

Šte kdaj razmišljali, kakšni so uredniki velikih časopisov in kaj počno? Eden od naših sokrajanov, Borut Čontala, ureja enega najbolj branih slovenskih časopisov Slovenske novice, in obiskali smo ga kar na delovnem mestu.

Šarmanten, prijazen in komunikativ sedi pred računalnikom za svojo mizo v moderno opremljeni pisarni v Delovi stolnici, v pisarno pa nenehno vstopajo ljudje in mu predajo nekakšna sporočila. To je delovno okolje Boruta Čontale. Kakšen pa je Borut tudi drugače?

Kakšen je vaš uradni naziv?

Sam namestnik glavnega in odgovornega urednika Slovenskih novic.

Kdaj ste se odločili postati novinar?

To se je zgodilo slučajno. Ponavadi se marsikaka odločilna stvar zgoditi povsem slučajno. Kot otrok sem želel postati pisatelj. Malo neuspešno sem študiral, že

Borut Čontala s sinom Lukom

prej pa sem veliko pisal literaturo. Zahajal sem na Delo in na lepem sem pristal med novinarji, kjer sem že 31 let.

Ste kasneje doštudirali novinarstvo?

Ne. Takrat je redno komu uspelo doštudirati, čeprav moram reči, da imam zelo bogato zbirko indeksov in sem (tako) zelo široko izobražen človek, vendar samo s prvimi semestri.

Pa vam je uspelo napisati tudi kako knjigo?

Ja, eno sem celo izdal. Knjiga Igralec s petim asom je naše sorte kriminalnika - jugo štorija iz časov čudne ekonomske politike varčevanja, ko ni bilo kave, bencina ... Kava je bila takrat tihotapsko blago, kar si je danes kar težko predstavljati. Zgodba temelji na resnični zgodbi iz tistih časov. Nekdo je za tono kave kupil 5 volkswagenovih avtomobilov znamke golf.

So vam kriminalke pri srcu?

S kriminalkami se da veliko povedati. Zgodba se zapleta in nanjo lahko obesiš precej stvari. Ta zvrst je tudi bolj privlačna

za bralec, je pa tudi precej novinarska zvrst.

Kaj pa raje počnete - ste novinar ali pišete prozo?

Raje sem pisal, vendar mi zdaj za to zmanjkuje časa. Pisane človeka dosti bolj prevezame, ko doživlja vse tuje osebe.

Torej ste bolj umetniška duša?

Bolj kot ne, vendar se s tem v Sloveniji ne da služiti kruha.

Katero področje novinarstva po-krivate?

Vse po malem, le športa ne. Novice pa so sploh reporterska zvrst - loviš dogodek, tudi manjše.

Ko lovite novičke, morate znati tudi manj pomembne zadeve predstaviti kot nekaj posebnega. Pri tem je najbrž že zelo pomemben naslov?

Seveda. Naslov so velika umetnost. Naslov velikokrat naredi članek, ga proda. Celo najboljši članek brez dobrega naslova gre v pozabko. Za izbiro naslovov obstajajo tudi razni vzorci.

Kaj pa podatki, ki jih dobivate? Jih preverjate? Ali imate tudi težave s tožbami?

Podatke vedno dobijš od ene strani, ki je zainteresirana, da drugo "namoči". Informacijo je zato treba preveriti tudi pri drugi strani. Zaradi tega zgodba velikokrat propade, saj ugotovimo, da gre le za kakšno nesmiselno maščevanje. Preverjanje je obvezno, saj je to drugo pravilo novinarstva. Sicer sledijo tožbe. Tudi pri nas jih imamo nekaj. Te pokopljejo še takoj uspešen časopis. Gre za velike vsoite. Npr. Helena Blagne nas je tožila za 100.000 DEM.

Z novice velja, da so rumeni tisk. Zakaj se reče rumeni?

Natanko ne vem, vendar za grafično podobo velja, da črna črka na rumeni podlagi najbolj izstopa - je najbolj poudarjena.

Kaj pa novinarski etični kodeksi? Prej ste omenili 2. pravilo, katero je prvo?

To je dobiti dobro zgodbo. Sicer pa je etični kodeksi malo v krizi. Včasih so se plačani članki popolnoma ločevali od neplačanih. To je že del etike. Novinar se ne sme prodajati. Mora iskati resnico, na žalost pa to včasih najde tudi preko plačanih člankov. Drugače pa kodeks sledi načelu, da je človek človeško zvest sebi in tudi novinarstvu, to pomeni, da ne sme lagati, vsaj ne premočno.

Vam je naš Odsev všeč?

Seveda, redno ga preberem. Moram reči, da je dober, pa tudi veliko reklam ste pridobili. Je zanimiv in igra svojo vlogo obveščanja v Trzinu.

1

Igralec s petim asom

Tudi vi ste pred leti s še nekaterimi sodelavci v Trzinu izdajali časopis.

V času, ko smo se ravno naselili v Trzinu, smo izdali celo 5 številki časopisa. Bil je precej šaljiv, delali pa smo ga tako, da smo ves material prilepili na papir, potem pa smo ga fotokopirali. Vse je bilo rahlo nejasno, vendar je zalegla za tisto prvo obveščenost, ko se še nismo poznali med seboj. Izvode še zdaj hranim.

Viktorija Pečnikar Oblak

"TRZINSKI" PEDIATER IN KARDIOLOG

Ura je 3.00 zjutraj. Nemočen otroški jok me že tretjič prebudi iz sna. Otipam vroče čelo. Prižgem luč in zagledam bled obrazek. Bruhanje se noče ustaviti. Zgodbo pozna vsak, ki je kdajkoli živel z majhnim otrokom.

Primari Slavko Popadič, dr. medicine, je naš sokrajan, ki je svoje življenje posvetil zdravljenju otrok in srčnih bolnikov. 28. novembra je, kot smo že poročali, na Mengški ulici 48a v Trzinu (takož za trgovino Pri Jurju - Unitap) v svoji hiši, v za to posebej prirejenih prostorih, odprl zasebno ordinacijo.

Dr. Popadič, nam lahko opišete svojo študijsko pot na področju medicine?

Leta 1955 sem na Medicinski fakulteti v Ljubljani postal doktor medicine. Specjalistični izpit iz pediatrije sem opravil leta 1962 v Beogradu, kjer sem vpisal tudi podiplomski študij kardiologije, ki je moj t. i. hobi, izpolnjeval pa sem se v Londonu in Oxfordu. Leta 1969 sem opravil magisterski izpit iz kardiologije, naziv pri-marija pa sem prejel leta 1973.

Kje pa ste dodeljali svoj poklic? 8 let sem bil načelnik pediatrične službe v splošni bolnici v Zrenjaninu. Sodeloval sem na pediatričnih in kardioloških kongresih doma in v tujini, objavil pa sem tudi več kot 40 strokovnih prispevkov v medicinskih revijah. Od leta 1979 sem delal v Kliničnem centru v Ljubljani. Osem let sem bil vodja pediatrične službe v starri porodnišnici na ginekološki kliniki, imenovan pa sem bil tudi za svetnika. Pedagoško in mentorsko delo je bilo sestavni del mojega delovanja na kliniki in v porodnišnici. V neonatologijo sem uvedel elektrokardiografijo in razvijal kardiologijo. Za svoje delo sem prejel več strokovnih priznanj.

Zakaj ste se odločili za predčasno upokojitev in začeli "na svoje"? Za to je več razlogov. Že moja prva, pokojna žena Breda Habjan, ki je bila klinični psiholog, si je želetela, da bi nekoč svoje življenje posvetil izključno pacientom. Ko smo pred 20 leti gradili hišo v Trzinu, sem že mislil na to. Zelo sem si želel, da bi delal

to, kar me veseli, in moj motiv ni zaslužek, saj imam dobro pokojino. Kot zasebnik bom svojim pacientom lahko posvetil precej več časa, ki je nujno potreben, kot pa sem ga lahko na kliniki.

Ali vas lahko izberem za osebnega zdravnika svojim otrokom?

Na žalost še ne, ker je to zaenkrat samoplačniška ordinacija, nameravam pa pridobiti še soglasje Zdravstvenega doma Domžale za pridobitev licence zavarovalnice. Vendar pa je to drugi del "borbe". Sicer pa imam za delovanje samoplačniške ordinacije vso dokumentacijo in dovoljenja. Obiskalo me je 6 inšpektorjev iz Domžal in trije iz Ministrstva za zdravstvo RS-a. Kar leto in pol smo zbirali vse potrebno, vendar ko je mimo, pozabiš na težave.

Kako dobro je opremljena vaša ordinacija? Ali lahko pridemo k vam po prvo pomoč?

Imam kisik, respirator, EKG, vse, kar je potrebno za nudjenje prve pomoči in ozivljanje (reanimacijo) ponesrečenemu ali bolnikov.

Kaj pa laboratorijski?

Svojega laboratorijskega nimam. Vse preiskave pacienti lahko opravijo v Domžalah, Mengšu, Črnučah ali Ljubljani. Cene so odvisne od vrste pregleda in dodatnih preiskav.

Kliko stane pregled?

Pri prvem pregledu pri meni je zaston, ker želim, da bi me ljudje spoznali in dobili zaupanje vame.

Kaj menite o pregledih za managerje?

Preventivne preglede za managerje in vse ostale starejše od 30 let zelo priporočam. Za takšne preglede imam vse potrebne pripomočke. Preventiva je v medicini izjemno pomembna. Na žalost še vedno velja, da pridemo k zdravniku, ko že čutimo, da je nekaj narobe. Klinični kardiološki pregled vsebuje: fizikalni pregled, EKG, snemanje, test obremenitve in eventualne dodatne preiskave.

Ali boste opravljali tudi obvezna cepljjenja otrok?

Ne, tega ne bom prevzel. To je bolj dispezersko delo. Opravjal pa bom vsa neobvezna cepljjenja proti gripi in klopnomu meningitisu.

Kdaj se lahko cepimo proti piku okuženih kloplov?

Za to je najboljši čas januar ali februar. Cepijo se lahko otroci od 5 let naprej. Je popolna zaščita pred meningitisom. Cepljene poteka v treh fazah. Drugo cepljenje opravimo čez en mesec, tretje pa čez eno leto. S tem postanemo imuni od treh do pet let.

Katere prednosti bi za konec izpostavili glede na to, da imate ordinacijo v lastnem domu?

Prva je ta, da me lahko pokličete kadar koli, tudi ob praznikih, ponoči ... Praktično sem na razpolago 24 ur na dan. Le v primeru, da sem na obisku pri drugem pacientu, me morda ne bi dobili. Lahko me pokličete na tel.: 713-478 in se dogovorimo za pregled, v najnih primerih pa lahko pridem tudi na dom.

Viktoria Pečnikar Oblak

PODGETJA, PODGETNIKE IN KRAJANE obveščamo, da tudi na KS zbiramo prijave vseh, ki jih zanima nakup stanovanja ali lokalna v CENTRU Trzina.

Zainteresirani lahko na sedežu Krajevne skupnosti dobi ustrezne podatke in Anketo, ki jo izpolni, mi pa jo posredujemo Potezi, to je agenciji, ki bo trgovala s prostori (lokali, stanovanja) predvideniimi za izgotovitev v I. 1999. Dogovorjeni smo tudi, da ima KS pravico vplivati na strukturo posameznih dejavnosti. Zglasite se osebno, svoj prihod najavite na tel. 711-060!

TRZINSKA FARĀ V LETU 1997

Anton Martin Slomšek je dejal: "Kratek čas in dolga večnost."

Zopet je minilo eno leto, bližje smo smrti in bližje večnosti. Vse posvetno mine kakor kratek čas, zato se ne zanašajmo na minljivi svet. Dobra in huda dela ostanejo, zato poskrbimo za srečno večnost. To naj bo vočilo za novo leto!

Krst treh matčkov 28. septembra 1997. Na slike sprejela Matej Bajec, zadaj Julija Klavžar.

Vsek skrben gospodar ob koncu leta preračuna, ali ima dobitek ali izgubo. Leto 1997 je trzinske fari prineslo marsikaj dobrega, pa tudi stvari, ki bi jih najraje kar izbrisali iz spomina.

Da se je v župniji redno odvijalo zakramentalno in vzgojno življenje, se skorajda ne opazi, pa vendar pomeni, da je vse teklo po dokaj normalnih tirth. Hitreje opazimo izredne dogodke.

V maju je bila tako gasilska slavnost ob godu svetega Florjana, zavetnika naše cerkve in vseh gasilcev. Od 27 vabljenih društev se jih je odzvalo 16, skupno 160 gasilcev. Maščnam je s predolgim govorom o Slomšku "zamočil" Tilen Skubic, slabu voljo pa so nalo popravile pridne gospodinje, saj se je bilo s čim posladkati. Prireditve so se udeležili tudi v narodnih nošah.

Prav na dan sv. Florjana je bilo celodnevno čaščenje, ki ga je popestril salezijanc Mirk Pihler.

6. 4. smo dobili novega nadškofa Franca Rodeta, ki je zamenjal Alojza Šuštarja. Velikonočnega blagoslovja jedil se je udeležil kakih 900 ljudi, tudi v narodnih nošah.

13. maja smo imeli prvo sveto obhajilo, sveti zakrament pa je prvič prejel le 21 prvoobhajancev.

Za "prošnje dni" smo poročali v Loko, Mengš in Groblje. Prosili smo za dobro letino. Obred zajema sveto mašo, litanijske vseh svetnikov in blagoslov.

Od začetka avgusta do 12. decembra se je s cerkvenega dvorišča k zvoniku zaman oziral 1.050 kg težak zvon, kateremu po vseh meritvah na zvonik ni mogel nuditi gostoljuba. V začetku decembra je zato odšel razveseljevat župnijo Koprivnica, v kateri oznanja od 11. t. m. dale.

V začetku septembra nas je obiskal kip Fatimske Marije s svojimi skrivnostmi in navdihi. Slovensost je s svojim igrivim govorom vodil župnik Franc Godec s Primskovega pri Kranju. S petimi litanijskimi in pesmijo Marija skoz življenje smo se poslovili od čudežne sv. Marije. Obisk je bil veličasten. Zgibank in sveček je zmanjkalo.

Oktobrsko roženensko požehnost so letos vodili izključno ministrantje. Deklice so to opravile leto prej. Na roženenski nedeljo pa smo poročali na Homec.

Miklavž je na večer 6. decembra svoje mesto našel v kulturnem domu Trzin, božično polnočnice pa se je v cerkvi udeležilo 480 odraslih in 95 otrok.

Vsem omenjenim svečanostim in pa tudi navadnim nedeljam so še slovenskejši prizvok dali naši zvonarji, ki so svoje delo vedno opravljali odlično.

STATISTIKA ROJSTEV, POROK, POGREBOV IN OBHAJIL

Poroke:

- 20 odklicanih
- 17 zapisnikov hrani župnijski arhiv
- 2 poroki sta bili sklenjeni na Bledu
- 1 v Ljubljani - Koseze
- 8 brez birme

Kršti:

- 42 vseh
- 18 dečkov
- 24 deklek
- 9 od drugod
- 25 do enega leta
- 7 nad enim letom starosti (2, 10, 8, 6, 13, 3)
- 7 izvenzakonskih
- 16 civilno zakonskih
- 19 cerkvena poroka

Pogrebi:

- 15 pogrebov
- 8 moških
- 7 žensk
- 5 predvidenih - ostali niso prejeli poslednjih tolažil vere; ali ni bilo pravočasno poskrbljeno ali pa je to preprečila nenadna smrt - nesreča.

Obhajila: 17.000.

Kazalci na župnijski uri pravijo, da število Trzincev še narašča. Zaenkrat so mlade družine še bogate z otroki. Starejši krajanji imajo že odraslo mladino, ki počasi že računa na skupno življensko pot s partnerji. Mnogi so s cerkveno poroko že v preteklem letu potrdili svojo začrtano pot.

Pavle Krt - župnik

Kaj naj bi premaknili v novem letu?

V ospredje sili potreba po novih veroučnih prostorih. Projekt "prizidek k župnišču Trzin" oživila. V novembру je prispela dokumentacija za pridobitev lokacijskega dovoljenja. Svoje skrbi poslagamo v roke sv. Marije, saj jo imenujemo velika stavbenica sveta.

Župnišče trpi škodo zaradi dotrajane kritline in mnogočrtno plezati na streho.

Viktoria Pečnikar Oblak

ŠTEFETOVI IMAMO VONJ PO MOTORJIH V KRVI

Za Matevža Štefeta lahko rečemo, da je krivec za to, da je bil moto-šport v Trzinu v zadnjih desetletjih eden najbolj priljubljenih športov in da so Trzinci krojili, in še krojijo, vrh v slovenskem, še prej pa jugoslovenskem motocikлизmu. Matevž, sicer rojen Trnovčan, zdaj pa že dolga desetletja pravi priznani Trzinec, se je izkazal na številnih področjih.

Med drugim je bil ustanovitelj strelske družine, predsednik Strelskih zvez Slovence, lovec, velik ljubitelj motociklizma in avtomobilizma, dirkač, zvezni športni funkcionar, krajevni funkcionar, podjetnik,

in seveda oče, dedek ... To je le delček dejavnosti, s katerimi se je, in se po malem še ukvarja, prav gotovo pa je najvidnejši ton njegovi osebnosti dajala njegova strast, pravzaprav ljubezen, do motorjev in avtomobilov. Ko sva se o tem z njim pogovarjali v prijetni hišici ob jasi na obronku tržinskega gozda, se nam je pridružila tudi njegova žena Ana Štefe, ki ste jo bralci Odseva že lahko spoznali v eni od prejšnjih številk našega časopisa.

Kot zanimivost naj že na začetku poveva, da se Matevž Štefe lahko tudi pohvali, da je bil lastnik enega od zelenih konjčkov (na jermen in karbidno luč), ki je zdaj razstavljen v tehniškem muzeju v Bistri pri Vrhniki.

Kdaj ste se prvič navdušili za motorje? Že kot "mulc" sem imel strašno veselje do motorjev in moj prvi motor je imel še pogon na jermen. Kasneje sem ga zamenjal z boljšim, ki je namesto dinama oziroma električne luči imel karbidno luč, pri kateri sem moral sam nastaviti vodo in karbid. Spomnim se, da so takrat ravne regulirali Ljubljanci in so za prevoz materiala postavili ozkotirno železnico. Vsakič, ko sem zapeljal v luknjo ali čez tračnico, je luč ugasnila. Moral sem se ustaviti in jo v vzgajalnikom ponovno prizgati. Uh, koliko dela sem imel s tem! Ha, ha, ha.

Kakšne pogoje ste takrat imeli za tekmovanje?

Možnosti takrat niso bile takšne, kot so zdaj. Recimo: danes imaš pokrovitelje in dobis motor oziroma avto. Takrat pa je šlo vse iz lastnega žepa. Možnosti so bile slabe, če pa si imel zadost veselja do tega, si si znal to tudi priboriti.

Foto: Urša

Kje ste dobili prvi motor?

Prvi motor, s pogonom na jermen, sem si "zrihtal" kar sam. Potem sem imel že malo boljšega, s pogonom na verigo.

Kje vse ste tekmovali?

V Škofiji Loki, Kamniku, hodili pa smo tudi v Opatijo, Beograd in Zagreb. Vozil pa sem tudi v Italiji in Bolgariji. V Bolgariji, kjer sem vozil rally, so nas zelo lepo sprejeli. Na vseh postankih med rally vožnjo so nas enkratno pogostili. Najbolj so mi ostale v spominu okusne salame. Drugače pa sem tekmoval predvsem na cestno hitrostnih dirkah, ki so jih pripravljali kar na običajnih cestah.

Gospa Ana, ali ste moža spremiljali na dirkah?

Sem, predvsem na tistih doma, po Sloveniji, enkrat pa tudi v Beogradu.

Nekaj časa ste dirkali tudi z motorjem s prikolico.

Ja. Prijatelj Miklavčič je vozil motor, jaz pa sem bil njegov sovovnik na prikolici. Ko je Miklavčič nehal tekmoval, sem motor, ki je bil državni, prevzel jaz, v prikolico pa je sedel Javornik. Bila je leva prikolica in tisti, ki je sedel v njej, se je z levo nogo opiral v "pigelnul", imel pa je tudi volan. Ugotovil sem, kako se motor nagiba z volanom. Če se motor pelje naravnost, drsi, če pa je nagnjen, je drsenja manj, zato lahko dosegae večje hitrosti. Nujna je bila dobra usklajenos med voznikom in sovovnikom.

Kdaj ste se pripravljali na tekme?

Z odgovorom je pohitela gospa Ana, ki nama je zaupala, da si je želel le miru in čokolade. Ja, čokolado sem pa rad jedel, ja.

Dirkali ste tudi z avtomobili?

Pri dirkanju z avtomobili sem bil precej let državni prvak. Še zlasti mi je ostalo v spominu, kako sem na dirki v javnih skladisih za prvo mesto dobil zlatu uro, ki so mi jo pokazali prejšnji dan in me ob tem vprašali, kdo bo naslednji dan lastnik ure. Rekel sem jimi: "Ja fantje, tale ura bo jutri moja!" Ha, ha.

Tekmoval sem s "fičkom", ki sem ga doma v delavnicah "navil" do konca. Pri zavorah in podobnem mi je pomagal Italijan Angelino.

Gospa Ana pa se je ob tem spomnila, kako se njenega moža enkrat celo prijavili na carini, da je moral dokazovati, kako je naredil vse sam, in kako so se v tistem času velike avtomobiliske tovarne zanimali, kako ima ses-

tavljen motor. Ob vseh težavah pa je bilo treba takrat premagovati tudi veliko rivalstvo in nevočljivost drugih tekmovalcev.

Ali je bilo "friziranje" motorjev dovoljeno?

Da, to je bilo povsem svobodno. Kakor si se znašel! Razen kubikov, ki jih je bilo lahko do 850. Vedno pa so hoteli zvedeti, kako imam "zrihtan" avto. Imel sem odlično, specialno gred, ki sem jo dobil v Trzinu. Pomagal mi je poznanstvo s tovarnjem Abarthom, ki mi je vsako novo leto kaj podaril. Uplinjal sem imel od Mercedesa 170, zavore so bile diskaste, avto pa je bil 10 cm nad tlemi.

Kaj pa štartnini?

Štartnini ni bilo. Za nagrade pa so bili pokali in ne denar kot danes.

V Trzinu imate tudi delavnico?

Ja, sem jo imel. Zdaj sem jo dal sinovoma. Takrat sem bil zaposlen pri Tomosu v Kopru, kjer sem bil vodja prometa. Dobro sem poznal vodilne delavce Tomosa, ki so me tudi navdušili za servis motorjev v Trzinu. Kasneje, ko so začeli izdelovati citroenove automobile, sem na automobile preseljal tudi jaz. Povabilo so me v Francijo, na praksi pa sem bil v Avstriji. Žena Ana je takrat s pomočjo dobrega računalnika vodila pisarno in kuhalna delavcem.

Kdaj ste nehali dirkati?

Prijatelj Janez Imperl je nekoč dejal: "Zdaj si na vrhuncu, zato zdaj raje prenehaj!" Ubogal sem ga in nehal z dirkami.

Matevž Štefe, Kamnik 1956, Fiat Abarth (do 850 cm³)

Kakšne naslove ste osvojili?

Odgovorila mama je kar gospa: "Povsed je bil ta prvi!" Zatrtila je, da imajo Štefetovi vse, kar "smrdi" po motorjih, v krvi. Čeprav ji ni bilo nič prizanešeno, še posebej, ko sta se očetu pridružila še sinova, se je tudi sama poskusila z jeklenim konjičkom, vendar le za kratko pot, od Kranja do Ljubljane. Spominja pa se, kako je najbolj uživala na pogostitvah po tekmalah, z bogato obloženimi mizami in zabavami.

Matevž Štefe pa jo je dopolnil: Veliko je spominjal. Lepih in manj lepih. Vendar mi ni nikoli žal, da sem dirkal. Lepi so tudi spomina na prijateljstvo z Levčkom - Levom Ponikvarjem, ki je bil kitarist pri Avsenjakovih, tekmovalcev in ljubiteljev dirkanja. Prepričani smo, da bosta še večkrat zašla na strani našega časopisa.

kala. Vedno sva si izmenjaval najvišje lovrike. On na 500 ccm DKW motorju, jaz pa na 750 kubičnem Harley Davidsonu.

Kako pa sta se spoznala z ženo?

Gospa Ana je pohitela: "Čisto slučajno je prišel k nam". Matevž pa se spomni: V Mengešu smo šli po čevljiv in usnjene plašče, ker pa zaradi snega nismo mogli naprej, sem šel s prijateljem Lojzetom iz Resljevega hrama (preimenovali smo ga v Moto hram, saj smo tam imeli vsak večer zbor na klobasi in vinu) na Kasarno, v takratno gostilno, kjer so živelji Anini.

Ali še kdaj sedete na motor?

Na moped še, drugače pa zdaj dirkajo že moji vnuki.

Kako pa zdaj doma zapolnila dan?

Tu, ob robu gozda, imava čez dvajset živali. Obiskuje naju otroci in vnuki ter najini prijatelji. Mir imava in zrak je tu v gozdu boljši.

Matevž Štefe in njegova žena Ana bi nam lahko povedala še marsikaj zanimivega o dirkah in o tem, kako se je v motoristični in kasneje avtomobilski delavnici pri Štefetu ali kar na Kasarni, kot še zdaj pravijo star Trzinec, kalil cel rod motorističnih zanesenjakov, tekmovalcev in ljubiteljev dirkanja. Prepričani smo, da bosta še večkrat zašla na strani našega časopisa.

Mojca Senica in Urša Mandeljc

Krajane obveščamo, da ima
Občina Domžale
SPREMENJENO
telefonsko številko.

Nova številka je:
720 - 100

IZOBEŠANJE ŽALNE ZASTAVE

Krajane obveščamo, da po
sklepni Sveti KS izobešamo
črno, žalno zastavo na
stavbi KS za vsakim unirlim
krajanom če to želijo
njegovi najbližji in nas o
tem obvestijo.

POSEBNO OBVESTILO!

PRISPEVK NA STRANI 27 JE
DOCELA & POPOLNOMA IZMIŠLJEN.
VSI KARAKTERJI SO PRODUKT
DOMIŠLJIVE, KAKRŠNA KOLI
PODRBOVNOST Z RESNIČNIMI
OSEBAMI & DOGODKI JE ZGOLJ &
GOLO NAKLJUČJE!

sladkor Ormož 1 kg	139,60 SIT
moka posebna Žito T 400 1kg	80,70 SIT
čokolada MAUXION 100g	79,70 SIT
napolitanke MANNER lešnik 450 g	273,20 SIT
kava ZLATI MINAS 100 g	134,60 SIT
sok marelica DAN 1 l	154,00 SIT
sok PFANNER pomaranča 2l	250,10 SIT
vino VESELI MARTIN 1l	157,30 SIT
pasja hrana DARLING 1,2kg	246,00 SIT
hrana za zunanje ptice 1kg	166,30 SIT
toaletni papir INTIMA 8/1	406,60 SIT
toaletni papir CARLINA rdeča 8/1	290,40 SIT
prašek pralni ARIEL 3,6 kg	968,00 SIT

S tem oglasom pri gotovinskem
plačilu priznamo 5% popust

Akcija velja do razprodaje zalog.
Pripravljamo različne narezke po naročilu!
Se priporočamo.

TRGOVINI:
Kidričeva ul. 12,
Mengeška ul. 9,

Trzin

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

S SLOŽNOSTJO DO USPEHA

Letos bo Planinsko društvo Onger praznovalo 15 let svojega obstoja. Eden od ustanovnih članov društva, ki je od vsega začetka član druščevnega upravnega odbora, nekaj let pa je bil celo predsednik društva, je Janez Žnidar, ki ga nekateri poznajo tudi po vzdevku Bohinjc. Janez je ves čas z vsem srcem opravljal različne funkcije v društvu - med drugim rad dela z mladimi, je druščevni vodnik, že celo vrsto let pa tudi gospodar društva, zato ni cudno, da so ga v društvu, kot prvega in za zdaj tudi edinega, imenovali za častnega predsednika PD Onger Trzin. Zdelo se nam je prav, da nam prav on predstavi društvo in nam pove, kako je Trzin sploh dobil svoje planinsko društvo.

Janez Žnidar

Lahko bi rekli, da se je naše planinsko društvo rodilo na Komni. Bilo je kmalu po novem letu, ko smo bili na zimskem izletu in turnem smučanja nekateri člani takratnega športnega društva Trzin in nekateri najbolj zagnani tržinski planinci, ki pa smo bili člani različnih planinskih društev. Takrat smo se v topi, zakurjeni sobi doma, v nepozabni zimski idiliki, prvič začeli pogovarjati o ustanovitvi lastnega planinskega društva. Peter Levec, ki je bil predsednik ŠD, je predlagal, naj bi društvo ustanovili v sklopu ŠD, vendar se s tem vsi nismo strinjali.

Peter je vseeno, ko smo se vrnili domov, sklical sestanek nekaterih potencialnih članov planinskega društva in dogovorili smo se, da za začetek ustanovimo planinsko sekcijo, ki bo delovala v sklopu PD Janez Trdina Mengš, v katerem je bilo včlanjenih največ Trzincev, hkrati pa naj bi

10. februarja 1983 je nastopil veliki trenutek. Bilo je zares veličastno. V dvorani kulturnega doma v Trzinu se je zbral kar veliko ljudi, med katerimi je bilo tudi precej povabljence. Prejeli smo celo vrsto čestitk, na zboru pa smo sprejeli delovni program društva in izvolili njegovo vodstvo. Prvi predsednik je bil Miro Štěbe.

Tudi na občini, kamor smo šli podpisat ustanovni dokument, so nas pogledali kar začudeno. Druga društva imajo običajno težave, da zborejo potrebnih 11 ustanoviteljev, nas pa je prišlo kar 16, pa še več bi jih lahko pripeljali. Prvo leto smo imeli več kot 600 članov. Bilo je prav neverjetno, kako so nas ljudje radi sprejeli. Ko smo se odcepili od Mengša,

sмо s seboj potegnili precej vodilnih članov PD Janez Trdina, kar niti ni bilo cudno, saj je bilo v društvu kar dosti Trzincev.

Kako pa je steklo delo na društvu po ustanovitvi?

Prvi izlet smo imeli že februarja, ko smo se nekateri udeležili tradicionalnega zimskega pohoda na Stol, kmalu zatem pa smo pripravili še druge izlete, ki so bili zelo dobro obiskani. Kot novo ustanovljeno društvo smo bili brez opreme in tudi brez denarja. Za vse smo morali poskrbiti sami. Pripravili smo celo vrsto akcij s katerimi smo utrdili društvo. Med drugim smo precej pozornosti namenjali tudi imenu društva. Nismo želeli, da bi društvo enostavno krstili z PD Trzin. Želeli smo nekaj več, zato smo dolgo izbirali primerno ime, ki bi že na prvi pogled ločila naše društvo od drugih. Imeli smo kar nekaj težav, nazadnje pa sta se v ožji izbor uvrstili dve imeni: Grintovci in Onger. Po tajnem glasovanju članov iniciativnega odbora smo se odločili, da naše društvo poimenujemo po hribu, ki se dviga nad Trzinom, saj Onger simbolično, po planinsko, povezuje starci del Trzina z novim, hkrati pa je marsikat Trzinec s prvim vzponom na Onger začel svojo gorniško kariero. Oblikovalec Jože Cof je kaj hitro izrisal ličen znak društva, na katerega smo še zdaj ponosni, oblifikovito pa je poskrbel tudi za druga, društvene dokumente in značke.

Kje ste se sestajali?

V prvem obdobju smo se največkrat sestajali na sedežu KS, večkrat pa tudi v kaki gostilni ali pa kar pri domu. Grdo rečeno, ampak zares smo se morali kar "vlačiti po oštarjah". V to smo bili prisiljeni

Matajur (1996)

še zlasti, ko so nam začeli na KS zaračunavati prostore. Stvari so se precej popravile, ko smo skupaj s ŠD dobili hišico na ulici Rašičke cete. Ker je športno društvo takrat že zašlo v krizo, smo za hišico začeli skrbeti predvsem mi. Uredili smo si kar prijetne društvene prostore. Do hišice smo prišli tudi s pomočjo občine, saj smo kar tja poslali prošnjo za prostore. KS se je še takrat zavezla za nas.

Kljud temu, da na začetku nismo imeli lastnih prostorov, smo bili zelo dejavn. Počasi so tudi drugi spoznali, kako smo zagrizeni in so nas začeli ceniti.

Kaj pa so bili po vaše največji dosežki društva?

leju smo v društveni hišici uredili razstavno zbirko, ki je še zdaj edina muzejska zbirka v Trzinu.

Prav tako pa ne morem mimo uspehov naših članov mladinskega odseka. Petkrat so se udeležili državnega tekmovanja v poznavanju gorništa za mlade planince in vedno so se vrnili z uspehom. Dvakrat so zmagali in postali državni prvaki, enkrat so bili drugi, lani pa so osvojili tretje mesto. Mladinski odsek je zelo dejaven, še zlasti zdaj, pod vodstvom Emila

mladim planincem prav gotovo zapise globoko v spomin, saj je na teh taborih vedno prijetno in zanimivo.

Letos boste praznovali 15. obletnico obstoja društva.

O tem se že kar precej pogovarjam. Med drugim bomo izdali društveni bilten, poudarek pa bo na razviju praporja, ki ga še pripravljamo. Seveda pa bomo pripravili tudi druge slovesnosti in akcije.

Želje PD ...

Da bi imeli več članov in da bi bilo naše društvo še boljše, kljud temu, da je že zdaj po aktivnosti pri vrhu med planinskimi društvami. Želel bi, da bi se bolj razvila vodniška in markacijska sekcija, najbolj pa želim, da bi v našo dejavnost pritegnili še več mladine, tako da se ne bi dogajalo, kot se ponekod, da mladina v brezidelju in dolgočasu uživa mamila. Naj gredo raje z nami v planine in bodo prišli nazaj zdravi in veseli.

Pogovarjala se je Urša Mandelj

Višarje (1997)

Pevca. Člani mladinskega odseka vsako leto pripravijo mladinski planinski tabor, ki se

VODNIKI PD ONGER TRZIN

Kategorija:

1.	B (PLV)	Čičerov Sandi
2.	A (PLV)	Jerman Jože
3.	BDG (MPV)	Kralj Dušan
4.	B (MPV)	Kralj Simon
5.	B (MPV)	Mesar Tomaž
6.	A (MPV)	Mučibabić Irena
7.	B (MPV)	Pevec Emil
8.	gorski vodnik	Rupar Janez
9.	BD (PLV)	Schoss Gregor
10.	B (PLV)	Schoss Rudi
11.	član GRS	Štebe Miro
12.		Šircelj Lojze
13.	A (PLV)	Žižek Tone
14.	A (PLV)	Žnidar Janez

Verjetno ne veste, kaj pomenijo posamezne črke pod rubriko Kategorija. Posamezna črka označuje zahtevnost poti, po kateri lahko vodnik vodi skupino oz. klienta.

A: Lahke kopne ture (lahke označene poti in lahke neoznačene poti), B: (lahke, zahtevne in zelo zahtevne označene poti, lahke in zahtevne neoznačene poti ter lahko brezpotje, načeloma do snežne meje, vključno s posameznimi snežišči), D: vse kot pod A, poleg tega pa še zimsko markirane poti in organizirani in varovani zimski pohodi, G: vse kot pod A in D, poleg tega pa še lahi turni smuki. **Gorski vodnik je najvišja stopnja vodništva.** Ljudi vodi tudi po ledeniških gorah, opravlja plezalne vzpone, ...

Vse dodatne informacije pa lahko dobite pri načelniku vodniškega odseka Rudiju Schossu!

PLV = planinski vodnik
MPV = mladinski planinski vodnik

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN SE PREDSTAVI

Predsednika planinskega društva Onger Trzin Rudija Schossa, ki je hkrati tudi vodja vodniškega odseka na društvu smo zaprosili, naj nam na kratko predstavi društvo:

Kot predsednik koordiniram delo izvršnega odbora društva. Člane tega odbora sklicem takrat, ko se nabere zadosti snovi ali se pojavi kak problem. V izvršilnem odboru so

Nemški šum (1997)

načelniki društvenih odsekov in sekcij ter nekateri drugi, najbolj zavzeti člani društva. V našem društvu imamo vodniški odsek (vodja Rudi Schoss), markacijski odsek (Marjan Končina), naravovarstveni odsek (Lojze Šircelj), propagandno sekcijsko (Janez Martinc), mladinski odsek (Emil Pevec), gospodar društva pa je Janez Žnidar. Kot vsako društvo imamo še nadzorni odbor in častno razsodišče.

VODNIŠKI ODSEG: Vodniški odsek se sestane po potrebi, prdejo pa vsi vodniki. Odsek se zanesljivo sestane konec vsakega leta, saj na teh sestankih vodniki sestavijo program izletov za naslednje leto. Ta pro-

gram izletov je nato vsakič natisnjen na društvenem kaledarju. Poleg rednih društvenih izletov, ki so v tem programu, vsak vodnik vodi še posamezne skupine planincev tudi na druge izlete. Vodniki so razdeljeni po težavnostnih stopnjah izletov, ki jih lahko vodijo. Lahko rečemo, da je pri nas vsako soboto, včasih celo ob nedeljah, vsaj en izlet. Za te izlete ponavadi ni objav, saj se skupine kar med seboj dogovorijo, kam bodo šli. Vsak, ki ga posamezna tura zanimá, se jim lahko priključi.

MARKACIJSKI ODSEG: Skoraj vsako slovensko planinsko društvo skrbí za kako planinsko pot po naših gorah. Naše društvo vzdržuje približno 50 km poti na območju Kravca in njegove okolice. Naši markacisi vsako leto vsaj dvakrat pregledajo vse poti. Prva velika akcija je, ko se stali sneg in je treba poti očistiti in popraviti škodo, ki je nastala pozimi. Naši markacisi so razdeljeni na pare in vsak par skrbí za določeno pot. Posamezni markacisi popravijo manjše spremembe na poteh, jih očistijo vejeva in smeti ter ob poteh narišajo markacije, če pa gre za

Mangrt (1995)

kakšno večjo stvar, naprimer če je treba popraviti jekleno vrv - pletenico ali zajlo, kot jih največkrat rečemo, pa se dogovorimo za skupno akcijo. Pri teh akcijah namreč potrebujemo precej ljudi. Treba jih je zavarovati, rabimo agregat in mnogo orodja. Takrat gremo na deло vse: vodniki, reševalci, ...

NARAVOVARSTVENI ODSEG: Naši naravovarstveniki so zelo dejavni. Ko cvetijo zanimive, redke rože, pogosto hodimo na skupne izlete, namenjene ogledu rastišč teh cvetlic. Takrat se nam radi pridružijo tudi drugi člani društva, tako da so to najštevilčnejši društveni

izleti. Naravovarstveniki poleg tega skrbimo tudi za zaščito narave in še zlasti rož na našem območju. To še zlasti velja za rastišče lepih čeveljev v tržinskem gozu. Vsak naravovarstvenik mora biti izšolan in mora imeti opravljen izpit.

GOSPODAR DRUŠTVA: To funkcijo opravlja Janez Žnidar, ki je vzdrževalec naše planinske hiše na ulici Rašiske čete 4. Sprva smo hišico delili s športnim društvom, ko pa je delo v ŠD zamrlo, smo dobili nadzor nad celotno hišico. Morali smo jo popraviti. Vanjo smo namestili kamín, uredili sanitarije, jo prebelili in uredili še celo vrsto stvari. Ob obletnici društva, ki

se je pokrivala tudi z obletnico rojstva našega častnega člana prof. Tineta Orla, pa smo v njej uredili tudi stalno razstavo o prof. Orlu. Hišico bi radi še popravili,

Matkov škaf

Olševa

poskrbeli za njeno izolacijo in izkoristili podstropje, mogoče bi jo celo dvignili za eno nadstropje, da bi dobili prostor za delo naših mladih članov.

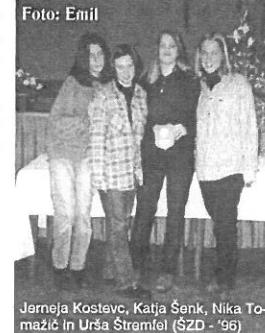
V društvu pa imamo tudi gospodarja društvene planinske opreme. V času delovanja društva smo nakupili najrazličnejšo planinsko opremo ter opremo za taborjenje. Vso planinsko opremo si naši člani lahko izposodijo za izlete, nekatere kose taborne opreme pa včasih posodimo tudi drugim tržinskim društvom in organizacijam.

MLADINSKI ODSEG: je že zaradi svojega poslanstva (vzgajati mladino v planinskem duhu) takoreč najpomembnejši člen v vsegi odsekov. V zadnjih petih letih smo se že kar navadili, da nas naši mladi člani razveselijo z izrednimi uvrstitvami na tekmovanju "Mladina in gore". Leta 1995 in 1996 so tako naše mlade planinike osvojile 1. mesto, leta 1993 2. in leta 1997 3. mesto. Leta 1996 so člani MO in PD Onger Trzin s pomočjo Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije organizirali tekmovanje pri nas.

Sliki spodaj: Tekmovanje "Mladina in gore" leta 1997 v Podlehniku pri Ptaju (3. mesto) in leta 1996 v Tržinu (1. mesto).

Zgoraj: Prvovrščena ekipa leta 1996 je prejela nagrado Športne zveze Domžale.

Zgoraj desno: MO PD Onger Trzin je aprila 1997 za svoje dosežke v tekmovanju "Mladina in gore" prejel Občinsko priznanje.

Jurena Kostevc, Katja Šenk, Nika Tomičič in Urša Štrmelj (SZD - '96)

Ti uspehi so seveda plod dolgoletnega dela mentorjev na OŠ Trzin. Znanje, ki ga učenci pridobivajo pri Planinski šoli se utrjuje s praktičnim delom na izletih.

Poleti (običajno druga polovica julija) MO pripravi mladinski planinski tabor. To je nekakšna nagrada za tiste, ki so skozi celo leto pridno obiskovali planinski krožek. Od leta 1992, ko jih zopet organiziramo, smo jih pripravili na Pokljuki (Rudno polje), v Krnici, na Jezerskem, v Vratih, v Bavšici in v Trenti.

P R I Z N A N J E

N A G R A D A

PLANINSKEMU DRUŠTVU
ONGER - Mladinski odsek

za tekmovalne uspehe in organizacijo
republiškega tekmovanja "Mladina in gore"

Foto: Domžale - Urška Štrmelj

Za študente in dijake (predvsem tiste, ki so že prej hodili z nami) imamo organizirana srečanja v društveni hišici.

MO bo že ta mesec začel pripravljati serijo predavanj znanij alpinistov. Spremljajte obvestila na plakatih!

A V T O S E R V I S D O M Ž A L E

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 185

Nova in rabljena vozila
po ugodnih cenah!
Tudi na kredit!

TRZINSKE STRELSKE NOVICE:

PRAZNIK STRELCEV V TRZINU PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOSTA

Že drugič zapored je SD Trzin priredilo spominsko strelsko tekmovanje na državni ravni, ki so se ga udeležili najboljši strelci Slovenije, med drugim tudi naš najboljši strelec

Rajmond Debevec. Dvodnevno tekmovanje je dobro organiziral Damjan Klopčič, vodil pa Franc Brečko

od pištolas, posebno obutev in usnjena oblačila. Streljanje je potekalo v strogi tišini, za zaprtimi vratimi. Poseben del tekmovanja pa je finale osmih najboljših. Na tem delu so smeli prisostovati tudi gledalci in navijači in jih vzpodbujati.

Streljati so morali na znak, kar pomeni, da so morali po danem znaku streljati v presledkih nekaj sekund.

V soboto, 3. 1. 98, so se prvi pomerili pištolasi. Bilo jih je 47. Odstreljali so 6 zaporednih serij po 10 izstrelkov.

Naslednji dan, 4. 1. 98 je streljalo še 52 tekmovalcev s puškami. Ti imajo, za razliko

Za pravilno štetje zadetkov je skrbel dolgoletni sodelavec sodnik Zoro Oražem iz Portoroža, ki mu je pomagal sin Rober. Uporabljala sta poseben računalniški program in napravo, ki bere zadetke na tarči.

Med odmori in čakanjem so se lahko pozabavili z metanjem pikada in gledanjem TV, v preprostem bifeju pa so tešili žeko.

Viktorija Pečnikar Oblak
Foto: Urša Mandelc

V spomin Borisu Paternostu, po katerem se imenuje to tekmovanje, so na njegov grob položili ikeban.

REZULTATI:

PIŠTOLA POSAMEZNO:

1. Robi Kranjc	SD Olimpija	96	98	94	98	96	96	578	98,3	676,3
2. Simon Veternik	SD Mrož	95	93	98	94	96	95	571	97,8	668,8
3. Peter Tkalec	SD Dušan Poženel	95	97	96	94	98	95	575	92,1	667,1

Uvrstitev naših najboljših treh:
Gojmir Pevc 10. mesto s 557
točkami, Sanel Hadžič 18.
mesto s 550 točkami in Franci
Mušič 26. s 542 točkami.

PIŠTOLA EKIPNO:

1. SD Olimpija:	1698 točk	2. SD Mrož:	1681 točk	3. SD Dušan Poženel:	1680 točk
Robi Kranjc	578	Simon Veternik	571	Peter Tkalec	575
Srečko Vinko	567	Renato Sterman	557	Ksenija Maček	553
Peter Marinček	553	Boris Klančnik	553	Pavil Knez	552

Trzinci so se med desetimi ekipami uvrstili na 7. mesto.

Ker prazen žakej ne stoji pokonci, je poklicni kuhar Stane Narat skuhal odličen golaž. Na žalost so ga nevedni prireditelji čez noč pokrili in ga niso postavili na hladno, zato so se z njim lahko okreplčali le prvi dan.

PUŠKA POSAMEZNO:

1. Rajmond Debevec	SD Olimpija	99	100	100	97	100	100	596	104,7	700,7
2. Renata Oražem	SD Kamnik	95	98	100	98	99	99	589	99,7	688,7
3. Oto Strakušek	SD A. Hohkraut	97	97	98	98	96	97	583	101,8	684,8

Točke, ki jih je Rajmond Debevec zbral, pomenijo svetovni rekord, vendar pa tovrstna tekmovanja ne štejejo za uradno priznanje rekorda.

PUŠKA EKIPNO:

1. SD Olimpija:	1743 točk	2. SD A. Hohkraut	1733 točk	3. SD Kamnik	1730 točk
Rajmond Debevec	596	Oto Strakušek	583	Renata Oražem	589
Primož Horvat	583	Martin Srakušek	575	Miha Radej	578
Zoran Uzelac	564	Uroš Javorič	575	Bojana Bombač	563

SD Trzin se je uvrstilo na 8. mesto.

V kombinaciji posamezno so si najboljša mesta razdelili: Jože Kolenc - SD Grosuplje, Roman Radej - SD Kamnik, Branko Malec - SD Kovinar.

V kombinaciji ekipno sta sodelovali le dve SD in sicer: 1. mesto SD Grosuplje in 2. mesto SD Trzin. Za nagrade so prejemali medalje in denar za streljanje posamezno, pokale za ekipe, za kombinacijo posamezno pa kitaro, električno pečico in gumo Pirelli.

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Program za leto 1998:

JANUAR, FEVRAJU:

smučanje za rekreativce v Dolgi dolini (pogoj je seveda sneg), enodnevni smučarski izleti za smučarje rekreativce

⇒ rekreacija v telovadnici OŠ Trzin (košarka, nogomet, gimnastika)

⇒ telovadba za otroke

rekreacija v telovadnici OŠ Trzin (košarka, nogomet, gimnastika)

prvomajski tek in piknik

⇒ otroška olimpiada

⇒ rekreacija v telovadnici OŠ Trzin

košarkarski turnir 5 na 5

SEPTEMBRI:

nogometni turnir

NOVEMBER:

pričetek rekreativnih dejavnosti v OŠ Trzin

⇒ telovadba za otroke

božično novoletna zabava za otroke

DECEMBER:

⇒ novoletna zabava za krajane

SMUČANJE V DOLGI DOLINI V LETU 1998

Z gospodom Antonom Zupanom smo se pogovarjali o tem, kaj se bo letos, če bo zapadlo dovolj snega, dogajalo na smučšču v Dolgi dolini. Lani je imelo ŠD Trzin veliko težav z organizacijo, saj z Ministervom za okolje in prostor niso imeli podpisane zemljiške in najemniške pogodbe za zemljišče. MOP je tudi prepovedalo vsakršen poseg v smučšče in v nadaljnjo gradnjo brunarice, zato je bilo vprašljivo, če se bomo Trzinci sploh lahko spuščali po beli strimi Dolge doline.

S posredovanjem nekaterih prebivalcev našega kraja so dobili soglasje za legalizacijo brunarice in v najkrajsem času pričakujejo tudi podpis pogodbe o obratovanju smučšča.

Brunarico jim je podaril Brana Lap iz IOC Trzin, ki se mu ob tej priliki prav lepo zahvaljujejo, saj jim je s tem omogočil začetek obratovanja. Brunarico so s prostovoljnim delom postavili, po tleh so položili izolacijo in plôščice, jo toplotno izolirali in obložili z opažem. Zdaj je pripravljena služiti svojemu namenu (spravilo orodja).

Tudi na samem smučšču je bilo potrebno veliko stvari narediti in popraviti, saj ga je preraslo drevje. Razširili so spodnji del, nekaj smrek je bilo potrebno izruvati s

koreninami, posekali so grmovje, spulili štorje in pripravili razširjen teren za postavitev dveh vlečnic. Razširitev je bila potrebna predvsem zaradi varnosti naših otrok.

G. Zupan poudarja, da smučšče ni namenjeno le Trzincem, ampak tudi krajanom Loke in bližnje okolice.

Težava je tudi v tem, da sta obe vlečnici stari 15 let in sta že precej dotrajani. Za varnost bi bilo potrebno zamenjati vsaj eno vlečnico, seveda pa je ponovno problem denar, saj ZŠ Domžale našim smučarjem ne namenja nobenih sredstev.

Ponovno bi opozorila na mačehovski odnos "nase" občine do Trzina. Tudi tu se pokaže, kako zelo upravičeno si želimo imeti svojo občino in razpolagati z našim denarjem tako, kot si to želimo sami, da nam ne bo potrebno hlapčevsko prosiši za vsak tolar, ki ga krvavo potrebujemo. V delo na smučšču je bilo vloženega veliko prostovoljnega dela krajanov, podpore od KS Trzin niso imeli zaradi neucrenjene dokumentacije. G. Florjančič pa je podaril les za dve klopi in dve mizi, in se mu lepo zahvaljujemo.

Če bodo snežne razmere ugodne, bo smučšče ob delavnikih odprtjo ob 12.00 naprej, ob sobotah in nedeljah pa ves dan. Dnevna karta za otroke bo po 500,00 SIT,

popoldanska 300,00 SIT. Za odrasle bo dnevna karta 1.000,00 SIT. Za hrano in toplo pičajo bo poskrbljeno!

Z ozirom na snežne razmere je težko napisati, kaj se bo na smučšču zares dogajalo. Glavna aktivnost bo poučevanje otrok, vaditelji so strokovno usposobljeni in s polno odgovornostjo jančijo za varnost in pravilno šolanje, klub temu pa naprošajo starše, da se v treningu aktivno vključijo in otrokom omogočijo čim večji izkoristek časa na smučšču.

Tečaji med počitnicami

Če bodo snežne razmere ugodne, bodo tečaji izvedeni na našem smučšču. Cena tečaja bo 5.000,00 SIT na otroka. V primeru slabih snežnih razmer bodo organizirali začetni in nadaljevalni tečaji na kakšnem ne preveč oddaljenem smučšču. Cena, roki in odhodi avtobusov bodo objavljeni pravčasno. Pri predšolskih otrocih bo obvezno spremestvo staršev.

Pozor! Smučšče zaradi specifičnih lastnosti ni primerno za snowboarderje, zato jih naprošamo, naj ne motijo in ogrožajo nič hudega slutečih smučarjev.

Za informacije pokličite g. Zupana (713-938) ali KS Trzin (711-060).

V ŠOTORU - BALONU NE BO ZEBLO V NOGE

V teh dneh je Trzin dobil novo, mogoče manj opazno pridobitev, znali pa jo bodo ceniti vsi, ki imajo radi tenis in sploh športno življenje. V športnem centru Taubi pri trzinski osnovni šoli so veliki šotor-baloni, v katerem je prostor za tri teniška igrišča, preselili na novo lokacijo. Pred tem so tla, kjer zdaj stoji šotor, asfaltirali, po asfaltu pa položili posebno preprogo, prekrito z majhnimi delčki prave gume - z gumi granulatimi.

Nova podlaga bo zaustavila talni hlad in preprečila, da bi igralce med igrami zeblo v noge.

Kot nam je zadril lastnik centra Marjan Golob, lahko v balonu zelo hitro prenestijo talne oznake in igrišče priredijo za igranje badmintonja, odbojke ali pa na primer malega nogometja.

Nova pridobitev je prav gotovo razveselila igralce tenisa, ki v centru Taubi igrajo samostojno ali pa v sklopu treh teniških šol, ki si delijo tamkajšnja igrišča - ena je domača, Taubijeva, druga je mengeška, tretja pa kamniška. Igrališča Centra Taubi uporabljajo tudi Teniška zveza Slovenije in

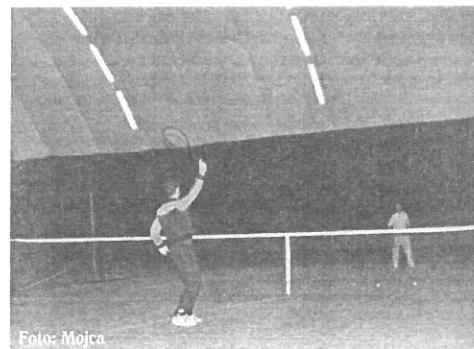

Foto: Mojca

prav pred kratkim so v njem imeli svoj turnir. Balon z novim podtom pa s pridom izkoriščajo tudi trzinski Šolarji, saj jim Marjan Golob omogoča, da šotor izkoriščajo za športno vzgojo in rekreacijo v dopoldanskem času, seveda pa se lahko vključijo tudi v tečaje teniške šole Taubi.

AEROBIKA

Vsek ponedeljek in sredo ob 20.00 je v dvorani KUD aerobika za Trzince.

Vabiljene!

USPEŠEN PRVI NASTOP ALEKSANDRA NADJA NA SVETOVNEM MLADINSKEM PRVENSTVU V ŠAHU

PREOSTALE ŠAHOVSKE NOVICE: OBČINSKO PRVENSTVO DOMŽALSKIE REGIJE

Na OŠ Vencija Perka v Domžalah sta decembra potekali občinski šahovski prvenstvi za mlade šahiste. Starostni skupini do 13 let (dečki in deklice letnik 86, 85) in do 15 let (dečki in deklice letnik 84, 83) sta se pomernili 2. decembra.

V. N.

Eina od lepih zmag Aleksandra na svetovnem prvenstvu

2. kolo: Gerald (Malezija) - Aleksander Nadj (Slo)

1. g3 d5, 2. Lg2 e5, 3. d3 Sc6, 4.e4 d4, 5. Le4:Sf6, 6.Lg5 Le7, 7.Lf6:Lf6; 8. Sc3 Le7, 9.Sf3 o-o, 10. o-o Le6, 11.Lc6:d6, 12. Se5 Dg6, 13. Te1 Lf6, 14. Sg4 Ld4, 15. Se4 Dd7, 16. Se3 Lb2, 17.Tb1 Ld4, 18. Sc4 Lg4, 19. Dd2 f5, 20. Sc3 f4, 21.Se4 fg3, 22. hg3 h6, 23. Sc3 Lf3, 24. Kh2 Le3, 24. De3 Dg4! 26. Sg5 Dh5, 27. Sh3 Lg4, 28.Th1 Lh3, 29. Kg1 Dg4, 30.ac Ta8, 31. Da7:Te2, 32. Th2 Tf2, 33. Th3:Dh3: 34. Df2:Tf2; 35. Kf2:Dh2+ 36. Ke3: Dc3: 37. Tb7+ Kh7, 43.Kh2 c5, 44.Kg2 Dd3: 45. Tc5:De2+ 46.Kh3 Kg6, 47. Tc6 + Kh5, 48.Tc7 g5, 49. Tc5 Df1+ (beli predra, mat v dveh potezah)

Aleksander se zahvaljuje vsem tistim, ki so vsak dan spremljali njegove igre na internetu in teletekstu in jim obljubljila, da bo še naprej tako dobro predstavljal Trzin in Slovenijo. Zahvaljuje pa se tudi vsem sponzorjem, še zlasti glavnim: Krajevni skupnosti Trzin, OŠ Trzin, Občini Domžale, ŠZ Domžale, ŠD Trzin.

Med fanti do 13 let je prepričljivo zmagal in že petič zapored postal občinski prvak Aleksander Nadj, v preostalih kategorijah pa Trzinci nismo imeli predstavnika.

16. decembra pa so svoje moči merile starestre skupine nadabudnih šahistov, starih do 9 let (dečki in deklice letnik 89 in mlajši) ter do 11 let (letnik 88 in 87).

Med fanti do 11 let je prvč postal občinski prvak Žiga Bobnar, saj je premagal vse nasprotnike. Zlata medalja zajmi pomeni nagrado za večletno naporno delo za šahovnico. Na žalost tudi tu v preostalih skupinah nismo imeli predstavnika.

šahovski mentor OŠ Trzin Vladimir Nadj

O nastanku šahovske igre je veliko legend, katerih vsebine ni mogoče dokazati. Drži pa, da je zibelka te "kraljevske igre" tekla v Indiji, kjer so že pred dvema tisočletjem poznali strateško bojno igro, imenovano *čaturanga*. V njej so poskušali posneti stanje in sestavo tedanje indijske vojske. Iz tega je po več vmesnih stopnjah nastala nekako v 16. stoletju današnja igra, v kateri gre za to, da nasprotovnikovega kralja napademo tako, da ne more zbežati in ga tudi ne morejo rešiti lastne figure.

LEP GLEDALIŠKI POZDRAV, DRAGE DAME IN GOSPODJE!

In nasvidenje v naslednji vojni, kot je lepo zapisal Vitomil Zupan v svoji knjigi "Manuset za kitaro". Da, tako bi zaključil januarske Vestičke izpod žarometov. Ha! Pa jih ne bom! Zanalasč ne. Da bi vam privoščil toliko veselja, pa res ne gre. In čeprav sem čisto malo žalosten, a ne preveč, in če hočete, sem čisto, čisto malo tudi utrujen. Zakaj? Zakaj tak nagovor?

Vse leto, vsak mesec sem vas, drage dame in gospodje, obveščal o našem delu v gledališču. O vsem natančno in podrobno. Celo to vam nisem pozabil povedati, kako smo spekli ubogega pujsa. In ga seveda na koncu v veselje vseh tudi pohrustali.

Na poti v Avstrijo.

Bilo je naporno leto, ure in ure vaj, ogromno, veliko nastopov po vsej Sloveniji in zunaj nje. V samem trzinškem hramu kulture si je naše predstave ogledalo preko pet tisoč (5000) otrok in njihovih mentorjev, učiteljev. In vendar se sedaj sprašujem, drage dame in gospodje, kje, za vraga, smo ga polomili? Nekaj je tu narobe. Nekaj tu preprosto ne funkcioniira. Kot da bi živeli prebivalci Trzina na enem, ustvarjalci

*... "cvetlice naše poezije stale
do zdaj so vrh snežnikov redke roz'ce,
obdajale so utrjene jih skale" ...*

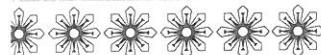
(F. Prešeren - Sonetni venec)

Slovenski kulturni praznik, Prešernov dan, bomo letos proslavili tudi v Trzinu. Zato ste vsi vabljeni v soboto, 7. 2. 1998 ob 18.00 v KUD Trzin, kjer si boste lahko ogledali kratko prireditev z recitali, glasbo in plesom.

VABLJENI!!!

Okus je sovražnik ustvarjalnosti.

(Pablo Picasso - španski slikar, grafik in kipar)

gledaliških predstav (KUD-ovi) pa na drugem planetu.

Ko se pogovarjam z znanci o trzinški kulturni sceni, mi jih veliko potoži, kako že leta in leta ni bilo v Trzinu nobene "prave" gledališke predstave, da je škoda dvorane, ki sameva in ni namenjena temu, čemur bi morala biti itd, itd, itd ... Pa jim pripovedujem, ali bolje rečeno, skoraj da se zagovarjam v opravičenjem, zaradi naših gledaliških predstav, s katerimi smo bili prisotni na republiški sceni. O naših predstavah so pisali vrhunski profesionalni kritiki. V veselje in ponos nam je bilo, ko nam je na eni od naših gledaliških predstav prisel stisnit roke celo doma Zajc. In kaj? Nič ne pomaga. Ko enkrat ljudje dobijo fiksno idejo, da se na trzinškem odru ne dogaja nič, jo to nič in konec, pika. Vsako prepričevanje je zastonj.

Da, drage dame in gospodje, časi se spreminja in to se pozna tudi v gledališču.

Predstav, kot so jih delali dvajset, trideset, štirideset let nazaj, sedaj ne delajo tudi v najbolj zakotnici vasi naše države. Mogoče je to narobe, ne vem, res ne vem. Naj ostajajo nanje lepi spomini, delati take predstave, sedaj, v tem času, pa bi bil absurd prve vrste. Včasih, da, v lepih starih časih, ko so na primer Trzinci postavili na oder gledališko predstavo, jo odigrali pred zadovoljno publiko in jo na koncu dobro zalili, je bil to pravi kulturni praznik za cel kraj. Gledalci so v teh predstavah videli predvsem sosedovega Janeza, Lojzeta, Micka.... Vsekakor je bila pomembna tudi predstava, vendar – ta je bila bolj v drugem planu. Slaba igra in napake jih

niso motile, saj so bili amaterji. In amaterjem se pač odpušča. In vendar dan lahko roko na srce in pošteno povem, da je bilo dela za predstavo tudi takrat ogromno. Kot vedno, pa je bilo najtežje za režiserje. Takrat in sedaj, vedno, se predstave delijo na amaterske in profesionalne, vendar pa, če ima teater le malo več ambicij in hoče pogledati in tudi biti na drugi strani, pa se na žalost zadevica malo spremeni. Na drugi strani, drage dame in gospodje, pa obstajajo samo še predstave, na drugi strani predstava je ali pa je ni. To je to!

Predstave, ki jih delamo mi, so za marsikaterega malo drugačne, zanj nesprejemljive. Ampak predstave so! In tega se ne da zanikit.

Sedaj, ko končujem te "naše" vestičke, po radi poslušam pesmico Adija Smolarja "Jaz sem nor". Naključje? Naključja ni!

Lep gledališki pozdrav.

Jože Štih

Vprašanje: "Dosej ste se pred javnostjo skrivali pod pseudonimom Edwin Čemažar (avtorjevo pravo ime je Stanislav Glažar - Frenk, op. a.), ste se bali neposrednega stika z oboževalci?"

OBRAZI NAŠEGA ČASA

"... IN TEKLA JE NAPREJ ... NIČESAR VEČ NI SLIŠALA. NAPREJ JE TEKLA ..."

Neverjeten občutek za sočloveka in živiljenjska rastor kar vejetja iz gospoda Glažarja alias Edwina Čemažarja.

Vprašanje: "Protagonisti vaših del so nevjekrat ljudje z dna, marginalci, ljudje, ki jih družba zaradi drugačnosti zavrača. Bralce verjetno zanima, kako vam uspe ta svojnost transpersonalizacije karakternosti subjektov?"

Odgovor: "Nikoli se nisem trudil biti drugačen kot sem. Moje pisanje je le refleksija danačnje, z lastnimi kompleksi preobremenjene družbe. Na problem drugačnosti ne smemo gledati z negativnim predznakom, saj lahko drugačni kaj kmalu postanemo tudi sami ..."

Vprašanje: "Dosej ste se pred javnostjo skrivali pod pseudonimom Edwin Čemažar (avtorjevo pravo ime je Stanislav Glažar - Frenk, op. a.), ste se bali neposrednega stika z oboževalci?"

Odgovor: "Poglejte, prvič 25 let sem moral ustvarjati zato, da sem preživel. Zdaj, ko sem slaven, lahko na svoj način pomagam tistim, ki so pripravljeni živeti za kulturno umetnost.

Odgovor: "Ta maska izvira iz najstniških let, ko mi je Svet staršev prepovedal objavo mojega prvenca "Mah na prsih" v srednjosloškem glasilu "Daljni horizonti". To je

bil začetek moje trnove poti na piedestal umetnosti. Šel sem med klošarje, prosilci za pijačo in tudi do prvega snega spal pod milim nebom. Kot bolj znani kolega Zola sem opozoval kruto realnost in neizmerno bedo teh ljudi in hkrati njihovo pristno in neizprijeno človečnost. To mi je vilo novega optimizma in porajalo misel na boljši jutri. Uspeh je le održal mojega dojemanja življenja kot takega skozi prizmo "padlega človeka, ki se je postal in hotel več pasti". Bralce, moje zveste obvezalo, dojemam kot stimulativen pritisk in vedno znova razlog več mojemu poslanstvu. Rad jih imam ...".

Kar nekaj varovančev Čemažarjevega kluba mladih, nadarjenih pisateljev "PARAGRAF" bo v začetku tega leta izdal svoje pravce. Mladenci na slike je Sandi Kušar, 26, ki ustvarja v Zasavju. Predstavlja bo zbirko osebno razmišljajočih novel

"Beda neke srčce" in upamo lahko, da mu bo uspel preboj iz anonimnosti. Odgovor: "Ta maska izvira iz najstniških let, ko mi je Svet staršev prepovedal objavo mojega prvenca "Mah na prsih" v srednjosloškem glasilu "Daljni horizonti". To je

osebno se zdijo nasveti in napotki, ki jim jih nudim, pomembnejši od denarja. Morda gre res za ne-navadno poteko, vendar pa sem mnenja, da će v teh odmaknjeneh krajin domovine ni veliko naložb v industrijo in infrastrukturo, potem moramo vlagati vsaj v kulturo. To vizijo sem imel pred 25 leti in še danes se mi zdi dobra ideja."

Vprašanje: "Lahko v bližnji prihodnosti pričakujemo novo literarno delo izpod vašega peresa?"

Odgovor: "Takole bom povedal: Snovi za pisanje imam zares veliko, vendar pa me mora navdihnuti trenutek. En sam trenutek ... in potem spet pišem, pišem. Kolikor se poznam, bo novi roman med nami že čez leto dni. Ne, zanj se nimam naslova".

Vprašanje: "In za konec še intimno vprašanje: Kje ste silvestrovali?"

Odgovor: "Veselil sem se tega večera na Komini v družinskem krogu, z družbo dobrih prijateljev, kožarškom rujnegu in seveda - orglicami. No, vašim in mojim bralcem pa v tem letu želim obilo srčec, lepih misli in čim več vredrega duha."

Z našim gostom svet tako kramljala več kot dve debeli uri in povem vam, čas je kar letel ... Ob slovesu je Stanislav Glažar - Frenk obljudil, da nas kmalu zopet obiše. Veselimo se že ...

Gasper Ogorelec

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCIMI

Na področju kulture se je v Trzinu v zadnjih dneh zgodilo marsikaj, kar ste lahko prebrali tudi v našem časopisu. Dva dogodka pa sta razburila širšo javnost.

Zadnjiji je gospa T. T. šla na popoldanski sprehd po Kidričevi ulici. Na njenem koncu jo je vznenimiril hrup, ki je prihajal iz zaklonišča. Beseda je dala besedo in gospa T. T. je mulcem pokazala, kako se zares vihti bobnarne palčke. Njen preveč vneto udrihanje po kožah pa je, žal, pustilo določene posledice v okolici. Ekskluzivno vam prinašamo sliko (na strani 29), ki pove vse o glasbeni moči izkušene bobnarke.

Tudi na modnih pistah v stavbi KUD-a se je dogajalo marsikaj zanimivega. Klobuk, ki ga vidite na sliki desno pa je izval izredno odobranje. Sliko zadovoljnega občinstva si prav tako lahko ogledate na strani 29!

VESELI DECEMBER V OSNOVNI ŠOLI

Mesec december na poseben način odpre vrat veselju, obdarovanju in praznovanju. V otroški svet vstopijo dobrí možje in jim urešnici marsikatero skrito željo. Vsako leto znova pa vsak na svoj način doživlja božične praznike, se na svoj način poslavja od starega leta in se radosti prihajajočega. Decembrsko razpoloženje obiše predvsem družine, najlepše trenutke pa vsekakor doživljajo otroci.

Praznično razpoloženje ne obide tudi šolskih prostorov. Ker so prazniki pouka prosti dnevi, se praznovanje prične že nekaj dni pred počitnicami. Na naši šoli se je praznično vzdružje čutilo kar ves december, saj so učenci, ki prepevajo v pевskem zboru, pridno vadili božične pesmi, pesmi o zimi, celo na sneženega moža niso pozabili.

Mnogi učenci so pohiteli s krašenjem matičnih učilnic, nekateri so jih polepšali še z adventnimi venčki. Manjkalke pa niso niti gledališke predstave. Učenci razredne stopnje so si ogledali predstavo Marijetica, Jurij in zmaj, ki je bila novoletno darilo ZPM Domžale, učenci predmetne stopnje pa so se zabavali ob ogledu predstave Klovini v izvedbi Mladinskega gledališča iz Ljubljane. Zadnji dan pred odhodom na božično-novoletni počitnice je popestril še kulturno-zabavni program. Na razrednih zabavah so se

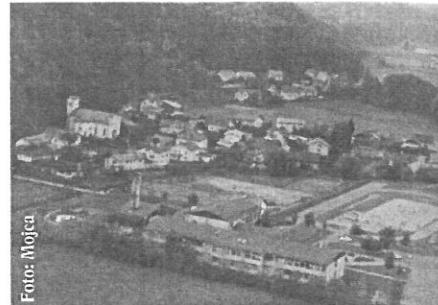

Foto: Mojca

učenci poveselili skupaj z razredniki in si zaželeli srečo za prihodnje leto.

Marjanca Iavec

UČENCI SEDMIH RAZREDOV OŠ TRZIN PONOVNO V TREH ODDELKIH

Generacija sedanjih sedmih razredov je bila na začetku šolanja (1. in 2. razred) v treh oddelkih. V 3. razredu so se učenci zaradi nekaj izpisov združili v dva oddelka.

Disciplina in učni uspeh sta se v dveh številčno močnejših oddelkih poslabšala. V

takšnih pogojih dela je generacija prispela do 7. razreda. Na pobudo staršev in učiteljev smo si ponovno prizadevali za tri oddelke. To nam je preko Ministrstva za šolstvo po letošnjih jesenskih počitnicah uspelo.

Učenci imajo zdaj primernejše učne pogoje,

njihovo počutje v šoli je boljše, učitelji in starši so zadovoljni in upamo, da bo to vplivalo tudi na večjo uspešnost in boljše učne rezultate.

Petra

VESELI DECEMBER V VRTCU ŽABICA

V decembru smo imeli v vrtcu kar nekaj prieditev, ki so popestile dneve, ko smo pričakovali obdaritev Božička in dedka Mraza.

Dopoldne smo imeli tudi predstavo, ki so jo pripravile dijakinje vzgojiteljske šole iz Ljubljane, z naslovom Šivilja in Škarjice.

Vrhunec samega praznovanja smo imeli v kulturnem domu v Trzinu, kjer smo skupaj s ŠD Trzin pričakali Božička, ki nas je

obdaroval. Učenci osnovne šole Trzin so za nas pripravili predstavo Božično drevo, plesalci iz vrtca pa so nam pripravili plesno točko. Klub temu, da je bila v dvorani kar precejšnja gneča, so bili otroci zadovoljni in presenečeni nad darili.

Pripravile bomo tudi maškerado, ki jo bomo izvedle kar v vrtcu v dopoldanskem času, seveda pa bomo pripravile tudi pustni sprevod po ulicah Trzina.

Petra

pripravilo zimovanja, saj nam, vzgojiteljicam, vsako leto zaupajo več otrok. Upam, da bomo tudi letos domov pripeljale vse otroke zdrave, zadovoljne in polne novih doživetij.

Pripravile bomo tudi maškerado, ki jo

bomo izvedle kar v vrtcu v dopoldanskem času, seveda pa bomo pripravile tudi pustni sprevod po ulicah Trzina.

KRAJEVNI PRAZNIK

Na zadnji seji Sveta KS v letu 1997 je bil sprejet sklep, da se

15. maj

razglasiti kot

KRAJEVNI PRAZNIK TRZINA.

Zakaj ravno 15. maj?

Na ta dan daljnega leta 1273 je bil Trzin prvič pisno omenjen. Tako bomo imeli priložnost v letošnjem letu ta datum svečano obeležiti kot 725-letnico prve pisne omembe kraja:

"Komanda Nemškega viteškega reda v Ljubljani je 15. maja 1273, ali pa že pred tem, pridobila šest hub v Trzinu (Direzin). To je do sedaj najstarejša znana pisna omemba kraja." (S. Stražar: Mengeš in Trzin skozi čas).

POČITNICE MALO DRUGAČE: ANGLIJA

Človek se mora gibati, toda vsak od nas to dojema na svoj način. Za nekatere je gibanje že to, da se preseideo s stola na stol, da druge je dovolj, da zlezijo na kak hrib ali dva, za tretje (kamor prištevam

tudi sebe) pa ga ni čez dobro potovanje v drugo državo. Le tako lahko nameč spoznaš drugačne običaje, kulturo, ljudi, predvsem pa hrano (mljask!).

Tako me je letos pot (leta Adrie Airways) zanesla v Anglijo - čudovito deželo, kjer kraljuje Tony Blair in kraljica Elizabeta II. Windsorska. Kot še 28 drugih navdušencev sem se tudi jasno odločila za tečaj tujega jezika pri agenciji Kompas Holidays v Windsorju. Odločitev ni bila slaba, ampak najboljša možna (vsaj zame!)! V Anglijo sem prirčala 7. julija in bila takoj ob izstopu iz letala presenečena nad angleško natančnostjo in organiziranostjo.

Na letališču je bilo namreč točno označeno, kje je freba stati, varnostnik (ki pa sploh ni izgledal tako hudo kot se je delal) pa te je napotil k enemu izmed 20 sprejemnih uradnikov, ki so se pozanimi o namenu tvojega obiska. Ta natančnost pa te potem spreminja tudi na vseh ostalih uradil, le da je drugi varnostnik odsonet (na žalost), kajti nadomestiti ga računalnik.

No, potem so nas z avtobusom pripeljali do Šole, tam pa smo takoj namučili možgane z reševanjem testa iz angleščine, zato da so nas lahko uvrstili v skupine. Sledil je ogled Windsorja ter ob 17.00 srečanje z družinami.

Mene je pod okrilje vzel prijeten starejši možkar, Bob, z njim pa sta bili še dve

gardedami. Saj ne; bili sta moji sostanovalki. Na poti do mojega novega doma smo prediskutirali različne teme in zelo hitro postali prijatelji. Zvezcer sem spoznala še Jackie, Bobovo ženo.

No, naslednji dan pa smo začeli s poukom, in sicer ob 9.00 zjutraj. Na poti v šolo so me presenetili še šolarji v uniformah, ki so tudi v juliju še imeli pouk.

Skratka, s štirimi drugimi smo pristali v najboljši skupini med vročekrvnimi Španci, mirnimi Poljaki in zapestljivimi Italijani - to pa so tudi večinski prebivalstvo v šoli tisti čas. Andre (učitelj) jih je najprej vprašal, če vejo, kje je Slovenija. Brez heca; vedeli so skoraj vsi oz. so za našo lepo deželico vsaj enkrat že slišali. V tej skupini sem dobila tudi največ novih prijateljev, saj smo bili kar naprej skupaj; delali smo v parih in obravnavali teme od mamil do splava ter tako še na ta način spoznavali mišljenje drug drugega.

Večkrat je prišlo do manjših sporov, predvsem med Španci, ki so se v skrajni sili zatekli kar k materinemu jeziku ter se obmetavali z raznim kletvicami. Prav zabavno je bilo vse skupaj.

No, ob 11.30 so bili ponavadi krajski odmorčki, v katerih smo samo Slovenci jedli, ostali pa so igrali nogomet ali pa kaj podobnega.

Njihova malica je bila ob 13.00. Vsak je lahko namreč jedel, kadar je hotel, saj je od doma (angleškega) s sabo prinesel Lunch paket. Ob 13.00 pa se je poučilo tudi končalo. Popoldne pa smo imeli različne dejavnosti. Ob torkih in četrtkih smo se zabavali v športnem centru, ob sredah spoznavali London (oz. njegove znamenitosti, predvsem krasne

muzeje), ob petkih pa so prišli na svoj račun najbolj zapravljeni, saj smo imeli prost popoldan, večina pa jih je takrat šla nakupovati.

Kaj pa vikend? Ob sobotah so bili organizirani izleti v različne kraje, ob nedeljah pa si bil lahko z družinami, toda mi, iz

Brighton (plaža) - Mateja je druga z leve

Slovenije, smo šli v London in si ogledali še razne trge, Oxford Street, muzej voščenih lutk, Hard Rock Cafe, ... Pa še angleško travčo smo preizkusili, če je res tako mehka, kot pravijo. A če je? No, tega pa ne povem, boste morali kar sami tja. Saj se spletča, boste videli.

P. S.: Za tiste, ki imate resne namene, pa še cena takega tečaja - 2000 DEM (oz. \$ 1000) + nekaj žepnine za spominke ... (do 1000 DEM je kar dovolj).

In še to: cene in življenjski standard sta po so igrali nogomet ali pa kaj podobnega. Njihova malica je bila ob 13.00. Vsak je lahko namreč jedel, kadar je hotel, saj je od doma (angleškega) s sabo prinesel Lunch paket. Ob 13.00 pa se je poučilo tudi končalo.

Popoldne pa smo imeli različne dejavnosti. Ob torkih in četrtkih smo se zabavali v športnem centru, ob sredah spoznavali London (oz. njegove znamenitosti, predvsem krasne

Mateja Erčilj

DEZINFORMACIJSKI
VRTINCINI MED TRZINI

K JANEZU PRIHAJA TUDI DRNOVŠEK

Vsi najbrž vemo, da je pojesti kaj dobrega užitek, da pa je to lahko tudi prefinjena umetnost, se nekateri šeče učijo. Janez Bratovž, ki ga priatelji kličemo kar Jane, pa to že dolgo ve. Ni čudno, saj se je najprej izučil za kuharja. Vendar ni ostal pri tem! Hotel je še precej več. Končal je še hotelirske šolo, potem pa se je v praksi podal na dolgo raziskovalno pot v svet vrhunske kuhinje.

Janeza starci Trzinci prav gotovo vsi poznajo kot enega najbolj zagnanih mladih športnikov izpred dvajsetih let, ko je v Trzinu zelo uspešno delovalo športno društvo. Bil je eden od ustanoviteljev društva, potem pa je bil eden najuspešnejših trzinskih atletov.

S številnimi tekmovalci se je vracal z zlatimi medaljami in pokali, za svoj največji uspeh pa šteje četrto mesto na Teku treh src v Radencih. Bil je tudi dober smučar in smučarski tekač - med drugim je zmagal na prvem trzinskem teku na smučeh, ki so ga pripravili na Pokljuki. Jani zdaj za šport nima več toliko časa, je pa še v vrstah trzinskih gasilcev, pa čeprav zdaj živi v Kamniku. Pravi, da je še vedno zaveden Trzinec in da bo to vedno ostal, tekanja pa ima tudi zdaj veliko, saj mora za dobro poslovanje svojih dveh gostišč kar veliko

Zakaj ne bi poskusil na svoje? Pred petimi leti in pol je Jani v Domžalah odprl svojo restavracijo, ki ji je dal svojo dušo in poskrbel, da gostje vanjo prihajajo ne le jest, ampak tudi na vrhunsko užitek ob okusjanju slastnih jedi in pijač. K izbranim jedem namreč obvezno sodijo tudi izbrane pijače. Jani se lahko pojavlja tudi z diplomom izučenega strokovnjaka za vina, zato ni čudno, da je gostom v njegovi restavraciji na voljo kar 30 vrst žlahtnih buteljčnih vin. Jani sam, ali pa natakarji, lahko gostom izvedensko svetujejo, kakšna vina sodijo k izbranim jedem.

V restavracijo JB v Domžalah prihajajo priznani sladokusci in vsi, ki vedo, da živiljenje lahko olepšajo tudi izborni griljaji.

Med gosti,

so okušali specialitete Janejeve kuhinje, so tudi Janez Drnovšek, Marjan Podobnik, Borut Pahor, Janez Janša, Lojze Peterle, Jože Pučnik, poleg znanih politikov pa tudi umetniki France Slana, France Mihelič, Rudi Španzel, Mag-nifico, Jonas, Eva Longyka, Špela Pretnar, Jure Košir, Brigita Bukovec in drugi. Nekateri so stalni gostje in tudi Janejevi znanci in priatelji. To še zlasti velja za nekatere naše vrhunske športnike. V JB Tschebul

pa je spoznal gospoda Tschebulla, lastnika ene najbolj uglednih restavracij v Avstriji. Kaj kmalu je bil kuhan v gostišču Tschebulla ob Baškem jezeru. Prvi dve leti je bil pomočnik šefu kuhinje oziroma saucier, to je šef za omake, potem pa je bil štiri leta šef kuhinje, v kateri je v sezoni delalo kar 25 kuharjev in pomočnikov. V omenjenoj gostišči so prihajali najuglednejši gostje, na primer takratni ameriški predsednik Nixon, predsednik OZN-a Kurt Waldheim, avstrijski kancler Vranitzky in znani filmski Vinetou, igralec Pierre Brice.

SPROŠČENO V ČEVLJIH RITEM PLANETA

Obutev lahko še kako vpliva na naše počutje in razpoloženje! V udobnih čevljih je ritem življenja bolj poskočen, zdrav in tudi utrujenost kasneje načne naše sile. Če pa je obutev še prijetna na oku in izdelana po modnih merilih, je dober občutek zajamčen.

Od 20. oktobra lani imamo tudi v Trzinu svojo trgovino s čevljimi, tako da se za nakup obutve lahko odločimo kar na sprehodu in nazaj gredje čevlje še preizkusimo. Trgovina Ritem planet je v starem delu Trzina, na Mengeski ulici 53/a (Križmanova hiša pred Jan barom).

Obisk v prodajalni vas bo prepričal, da je to lahko trgovina s čevljimi prav za vas. Na policah boste našli obutev za vsakdan in za vse prilike. Kakovostna obutev znanih, predvsem italijanskih, proizvajalcev bo navdušila mlade, ki sledijo modi, kaj po svojem okusu pa bodo našli tudi starejši z bolj umirjenimi, a predvsem praktičnimi merili. Med čevljimi se svetijo taki za slavnostne prilike, takoreč sami se ponujajo najrazličnejši športni modeli, zelo pesta pa je izbiro tudi udobnih in kakovostnih čevljev za vsak dan. Za otroke trgovina Ritem planet ponuja bogat izbor čevljev za zimske dni iz lahkega simpatex materiala, ki omogoča nogi dihanje, hkrati pa ni premočljiv. Takšna obutev je na voljo tudi za starejše oziroma tiste z večjimi številkami. Ženske lahko izbirajo med modnimi modeli najrazličnejših barv z debelimi podplati, dostikrat z rezano gumo. Lahko se odločijo za nizke, elegantne čevlje, ali pa za gležnjake ali pa tudi za najrazličnejše škrnjne. Med proizvajalci ženskih čevljev, ki se ponujajo na policah Ritem planeta, naj omenimo le nekaj najbolj znanih: Kinsly, G star Life, Tosi Vannino, Moda Giovane, Close Up, Marinella, Kilkvana in še cela vrsta drugih.

Moški lahko izbirajo med modeli Klondike, Club Shoes, Bush Runner's, Woodman, Gordon Jack ..., med otroškimi modeli pa naj omenimo Asso, La Giostra, Moki Duck, Panda Piumotto.

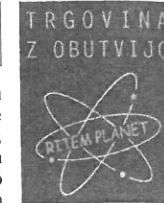
Izbira je res velika! In ne samo to! Prav zdaj lahko kupite zimske modele čevljev cene, po zelo ugodnih cenah! Še do 4. februarja bodo v Ritem planetu za posamezne modele čevljev nudili ugodne posezonske popuste. PRIDITE IN PREPRIČAJTE SE!

V trgovini Ritem planet pa lahko kupite še različne modne dodatke: na primer najrazličnejše modele modnih torbic in hrbtnikov za mlada dekleta, pa tudi za vse tiste, ki radi sledijo modi. Najbolj bogat je izbor torb znanega belgijskega proizvajalca Kiplinga.

Ob tem pa lahko v Ritem planetu izbirate

Ritem planetu so na voljo še drugi izdelki, zato se spletač sprehotidi po prodajalni in spoznati, kaj

v njej še vse prodajajo. Z nakupom v Ritem planetu si lahko prihranite marsikako vožnjo v Domžale ali Ljubljano, vaš ritem pa bo v obutvi Ritem planeta prijetnejši.

**Mengeška cesta 53/A,
1236 Trzin
Tel.: (061) 724-182**

**Prodajalna je odprta vsak dan
od 9. do 19. ure, ob sobotah pa
od 9.00 do 13.00.**

Trgoauto Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785, mobil: 0609 648 422

VSE ZA ZIMSKI ČAS:

novi varnostni trikotniki	od	1.380 SIT	dalje
snežne verige Weissenfels	od	6.240 SIT	dalje
akumulatorski polnilci Bosch, Poko	od	5.608 SIT	dalje
preizkuševalce kisline akumulatorja	samo	671 SIT	
preizkuševalce tekočine hladilnika	samo	671 SIT	
brisalci za vetrobranska stekla	par od	1.194 SIT	dalje
dodatač stop luči	od	1.440 SIT	dalje
pretočna prostostopeča črpalka za tekočine	samo	11.497 SIT	
agregati za pranje vozil, traktorjev itd	od	31.318 SIT	dalje
tekočina proti zmrzovanju za pranje stekel 1l	od	438 SIT	dalje
avto tepih - univerzalni	od	2.112 SIT	dalje
sobna kolesa - Viva digital	od	32.160 SIT	dalje
motokultivator Goldoni - uno 5S	samo	199.815 SIT	
motorna žaga Husqvarna - 61 FF	samo	71.064 SIT	
motorna žaga Partner 370	samo	33.600 SIT	
motorno kolo Tomos APN 6 - Alpina novi model	samo	134.800 SIT	
motorno kolo Tomos APN 6 - stari model	samo	129.800 SIT	

VEDNO NA ZALOGI:

motorna olja Castrol, Valvoline, Elf, Mobil, Mapetrol, Proton in Rsl,

antifriz - koncentrat in razredčeni, akumulatorji Fiamm za motorna kolesa, osebna in tovorna vozila - 2 leti garancije, zimske in letne pnevmatike Sava in Pneumat, prtljažniki Fapa + dodatki za smuči, sedežne prevleke, spojlerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanični rezervni deli, pločevina, elektromaterial Iskra, Saturnus, Hella, Bosch in drug material za osebna in tovorna vozila, tovorne prikolice, kolesa Rog in Atala, skuterji Piaggio, ročno elektro in navadno orodje in drugo.

Plaćilo kupljenega blaga tudi na 1+7 čekov ali s kreditom brez pologa.
Kolesa Rog 10% popusta na gotovino ali 1+1 ček, možen nakup na 1+11 čekov brez popusta in brez obresti!

Trgovina je odprta: vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

Obiščite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi in konkurenčnosti cen.

ODSEV

ODSEV

VABI NA SMUČANJE MED POČITNICAMI

od 15. 2. 98 do 20. 2. 1998,

na smučišča južne koroške regije v Avstriji: Petzen, Klippitzörl, Koralpe, Weinbene, Salztstigel ...

Prijave in informacije: tel. 061/714 435.

CENA: 380 DEM na osebo.

V ceno je všteto 5 polnih penzionov in petdnevna smučarska karta, ki velja za vsa navedena smučišča.

VABLJENI!

Sportni park Trzin vabi vse tenisače na igranje tenisa v balonu s tremi igrišči na preprogi z gumi granulatom.

Rezervacije po tel.: 061 714 435.

VABLJENI!

FCT FIZIO CENTER TRZIN

Zakaj se ne bi brez bolečin iznenabili bolečin?! Vendar se jih lahko dokončno znebimo le tako, da odpravimo resnične vzroke zanjo.

Večina terapij, ki obstajajo dandanes, uporablja le simptomatski način zdravljenja, ki bolečino le začasno omili, tako da

se le-ta kaj kmalu spet pojavi, včasih celo v še težji obliki.

Način zdravljenja dr. Vladimira Borisova, ki je v svetu eden vodilnih specialistov za novo manualno terapijo, uspešno odkriva prave vzroke za bolečine in jih tudi zanesljivo odpravi.

Vzroki za bolečine, ki pestijo številne ljudi, so največkrat mikropoškodbe, nastale pred mnogimi leti. Tekom življenja se človek večkrat udari oz. poškoduje. Pri tem pride do disfunkcij (nepravilnih položajev) kostnih struktur in maznih krčev okoliških mišic, ki se sčasoma razširijo na sosednje mišice. V organizmu nastopi proces negativne kompenzacije, ki preprečuje občutek bolečine.

V prvi fazi zdravljenja zdravnik odpravi proces negativne kompenzacije, v drugi pa disfunkcije kostnih struktur. Po 4 - 8 tremajih je potrebno napraviti daljši odmor (10 - 20 dni). Takrat pacient hoditi na plavjanje, nato pa pride še na 1 - 3 korektivne terapije, kjer zdravnik odpravi še preostale morebitne disfunkcije, ki jih organizem sam ni mogel uravnovestiti.

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/721 386

PREHRANA PODGORJEK

Šlandrova 4, Črnuče, v tovarni IMKO
vam po ugodni ceni nudi več vrst
dopoldanskih malic.

Poleg tega vam nudimo tudi veliko
izbiro domačih sladic.

POSEBNA PONUDBA:

Dopoldansko malico vam
pripeljemo tudi v vaše podjetje.

Informacije po ☎: (061) 16 - 12 - 316.

Delovni čas:
vsak dan
od 9.00 do 14.00,
razen sobot, nedelj
in praznikov.

SE
PRIPOROČAMO!

EDINI PRAVI SERVIS

ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 70,
nasproti blagovnice Vele,
tel.: 711-790

**DIJAKI,
ŠTUDENTJE
POMEMBNO**

Na željo ti zasuženi DENAR za vsa boljša
podjetja nakažemo TAKOJ po prejemu potrejne
napomice v celotnem znesku.

PERMANENTNO NAPOTNICO ti pošljemo
avtomatično vsak mesec na želeni naslov.

Odpri tudi OB SOBOTAH
od 9.00 do 12.00 h.

**KAJ VSE
LAHKO OPRAVIM
na INTERNETU:**
<http://www.studentski-s-domzale.si>
(včlanitev, prosta dela, napomice ...)

**DIJAKI,
ŠTUDENTJE,
SPOROČITE NAM
SVOJE E-MAIL**
KO ŽEPHINA NE BOVAL...

NOVO V DOMŽALAH DOMLES d.o.o.

Trgovina z barvami in laki
Savška 47 A
1230 DOMŽALE
Tel.: 061/710-179

V NAŠI TRGOVINI MED PRIJAZNIMI LJUDMI UGODNO NUDIMO:

Belton 41	3.009,00 SIT
Beltop 41	4.426,00 SIT
Mojca SVEČE	236,00 SIT
Piramida SVEČE	150,00 SIT

male gospodinjske aparate, dežnike, razna čistila
ter pripomočke za barvanje.

ZAGOTOVLJENI PARKIRNI PROSTORI!!

Večjo količino tudi dostavimo na dom.
Obiščite nas med 8. in 16. uro, ob sobotah med 8.
in 12. uro in izkoristite ugodne cene.

OPTIKA
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Menges
tel.: 738-980

OPOZORILO IN PROŠNJA

Upravnike in lastnike oz. uporabnike zgradb obveščam, da ste v skladu z 11. členom Odloka o ureditvi zimske službe v občini Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, štev. 7/96) dolžni pred svojimi objekti:

- odstraniti sneg s pločnikov za pešce v celotni dolžini nepremičnine,
- odstraniti s streh in žlebov ledene sveče,
- ob poleđici posipati pločnike za pešce,
- odstraniti sneg s parkirnih prostorov in dostopnih poti.

V primeru nespoštovanja določil omenjenega Odloka bom zoper kršilce podal predlog za uvedbo postopka o prekršku, saj za kršitve odlok predvideva denarne kazni v višini do 25.000,00 SIT.

Komunalni nadzornik Občine Domžale
Aleš Kerin

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716-302
mobitel: 0609 644-121

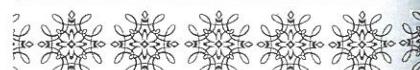
Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

"Beli človek nam je veliko obljudil, več, kot si lahko zapomnim, držal pa je samo eno oblubo - to, da nam bo vzel našo zemljo, kar je tudi storil."

(Rdeči Oblak - poglavar Siouxov)

Nasvidenje februarja!

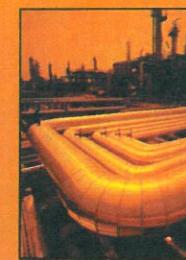
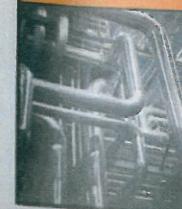
INSTALACIJE CERAR

MONTAŽA IN SERVIS VSEH VRST OGREVALNIH NAPRAV

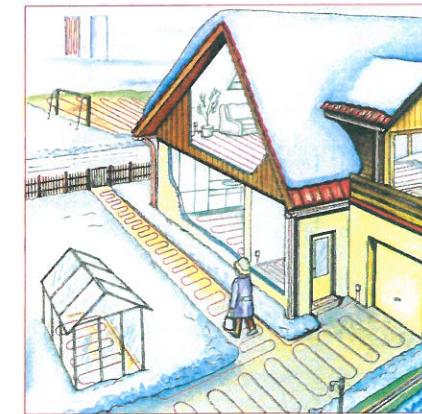
centralna kurjava, plinske inštalacije,
solarno ogrevanje, vodovodne inštalacije

DRAGO CERAR s.p.

Zupančičeva 11,
1236 Trzin

Tel.: 061/713-037
Mobitel: 0609/628-451
0609/648-389

ELEKTRO - OGREVANJA
ELPAN - d.o.o. Mengeska 66/A - 1236 Trzin
tel: 061-716-735; 722-993; fax: 061-714-471

Grelne in metorne instalacije

- odtokne cevi - klancine - uvozi v zgradbe
- zunanjé površine - notranji prostori - proizvodni obrati

ATEST: SIQ-YDE-ISO 9001